

**REJESTR
REZERWATÓW
PRZYRODY
WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO**

Sporządzony na podstawie art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.
o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 t.j.)

GORZÓW WLKP.
2018 r.
(wg stanu 14.12.2018 r.)

1.BUKOWA GÓRA	4
2.BAŻANTARNIA	6
3.CZAPLENICE.....	7
4.CZAPLISKO	8
5.ŁABĘDZINIEC	9
6.ZIMNA WODA	10
7.BAGNO CHŁOPINY	11
8.BUCZYNA SZPROTAWSKA	13
9.NAD JEZIOREM TRZEŚNIEWSKIM.....	15
10.WILANÓW	16
11.BUCZYNA ŁAGOWSKA	17
12.UROCZYSKO GRODZISZCZE.....	19
13.ŻURAWIE BAGNO.....	20
14.WRZOSIEC	21
15.PAWSKI ŁUG.....	22
16.DĘBOWY OSTRÓW.....	23
17.LEMIERZYCE.....	24
18.NAD MŁYŃSKĄ STRUGĄ	25
19.CZARNA DROGA	27
20.JEZIORA GOŁYŃSKIE.....	29
21.PAMIĘCIN	30
22.MORENOWY LAS.....	31
23.BOGDANIECKIE GRĄDY poprzednia nazwa Bogdaniec II	32
24.ANNABRZESKIE WĄWOZY	33
25.ŁASKI	35
26.NIETOPEREK	36
27.JEZIORO ŚWIĘTE	38
28.MESZE	40
29.BUKI ZDROISKIE	42
30.JANIE im. WŁODZIMIERZA KORSAKA.....	44
31.DĘBOWIEC	45
32.KRĘCKI ŁĘG	46
33.UROCZYSKO WĘGLIŃSKIE.....	48
34.MŁODNO	49
35.DĄBROWA BRZEŹNICKA im. Bolesława Grochowskiego.....	50
36.PNIEWSKI ŁUG.....	52
37.MOKRADŁA SUŁOWSKIE	53
38.JEZIORO ŁUBÓWKO	55
39.JEZIORO WIELKIE.....	56
40.DĘBINA	58
41.DĘBOWA GÓRA poprzednia nazwa BOGDANIEC III	59
42.DĄBROWA NA WYSPIE	60
43.RYBOJADY.....	61
44.RZĘKA PRZYŁĘŻEK.....	62
45.SANTOCKIE ZAKOLE.....	64
46.BOGDANIECKIE CISY	66
47.DOLINA ILANKI	67
48.RADOWICE	69
49.LUBIATOWSKIE UROCZYSKA	71
50.ŁĘGI KOŁO SŁUBIC	72
51.TORFOWISKO OSOWIEC	74

52.DOLINA POSTOMII	75
53.ŻURAWNO.....	76
54.MIERKOWSKIE SUCHE BORY	77
55.GORZOWSKIE MURAWY	79
56.GOSZCZANOWSKIE ŹRÓDLISKA.....	81
57.BAGNO LESZCZYNY	82
58.MSZAR ROSICZKOWY koło ROKITNA.....	83
59.MSZAR PRZYGIEŁKOWY – DŁUGIE im. Huberta Jurczyszyna.....	84
60.GUBIŃSKIE MOKRADŁA	85
61.FLISOWE ŹRÓDLISKA	86
62.ZACISZE	87
63.WOSKOWNICA	88
64.PRZYGIEŁKOWE MOCZARY	89
65. DOLINA ILANKI II.....	90
66. JEZIORO RATNO	91
67. MECHOWISKO KOSOBUDKI.....	92

1. BUKOWA GÓRA

Nr rej. woj.– 1

Data uznania za rezerwat przyrody: 1954-12-22, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 20 listopada 1954 r. (Monitor Polski Nr 119 z 22 grudnia 1954 r., poz. 1683); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 30/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bukowa Góra” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz.1562 z dn. 26.07.2011 r.).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – (PFI) fitocenotyczny, **podtyp** – **zl** (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – **lni** (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo – lubuskie,
powiat – nowosolski,
gmina – Otyń
obręb ewidencyjny – Bobrowniki,

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Przytok

Powierzchnia pod ochroną: 10,64 ha – dz. nr 941.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Najstarszy rezerwat w dawnym woj. zielonogórskim, położony jest w dorzeczu Odry i jej lewobrzeżnego dopływu Śląskiej Ochli. Rezerwat stanowi fragment lasu porastającego strome zbocze. Las spełnia ponadto dużą rolę zabezpieczającą przed erozją gleby. Skład drzewostanu: buk 5, modrzew europejski 3, dąb 1, sosna 1, pjd. Brz, Lp, Gb, Sw w VI i VII kl., zwarcie pełne. Gleba lekko gliniasta, piaszczysta, średnio zbielicowana, porośnięta miejscami mchem i trawą o na ogół ubogim runie. Dominują siedliska BMś i LMś, ze zdecydowaną przewagą LMś.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanu zbliżonego do naturalnego, porastającego strome zbocze krawędzi doliny Odry.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 25/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Bukowa Góra” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 70 poz. 1332 z dnia 22.06.2011 r.) - uchylone;

2) Zarządzenie nr 38/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bukowa Góra” (Dz. Urz. z dnia 20 grudnia 2013r, poz. 2798) - uchylone;

3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bukowa Góra” (Dz. Urz. z dnia 11 maja 2017 r., poz. 1191).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: NIE

- 1) Zarządzenie nr 11/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 marca 2013r. w sprawie wyznaczenia szlaku w rezerwacie przyrody „Bukowa Góra” – straciło moc;
- 2) Zarządzenie nr 17/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie zamknięcia szlaku dla ruchu pieszego, rowerowego i narciarskiego w rezerwacie przyrody „Bukowa Góra”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

2. BAŻANTARNIA

Nr rej. woj.– 2

Data uznania za rezerwat przyrody: 1959-10-22, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 14 września 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 87 z 22 października 1959 r., poz. 462); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 20/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bażantarnia” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 84 poz. 1138).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), podtyp – (zl) zbiorowisk leśnych;

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), podtyp – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– nowosolski
Gmina	– Otyń
Obr. ewidencyjny	– Niedoradz, dz. nr 1172

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Przytok

Powierzchnia pod ochroną: 17,88 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment lasu naturalnego – pierwotnego o bogatym składzie gatunkowym. Skład panujących gatunków przedstawia się następująco: sosna 3, dąb 3, świerk 2, modrzew 2 w V i VI klasie wieku z pojedynczymi okazami drzew pomnikowych w wieku 180 – 200 lat. W domieszce kępowo brzoza, akacja, buk, grab, lipa, jodła i wprowadzone sztucznie daglezja i wejmutka. Gleba średnio zbielicowana, piaszczysto–gliniasta, w podszycie jarzębina, kruszyna, jeżyna, śnieguliczka. W runie konwalia, zawilec, szczawik zajęczy, paproć orla, przylaszczka pospolita, fiołek leśny, dzwonek pokrzywolisty, naręcznica i inne.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych starego drzewostanu naturalnego, jako elementu wzbogacającego różnorodność biologiczną w kompleksie gospodarczych lasów sosnowych.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 32/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bażantarnia” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 124 poz. 1982 z dnia 30.12.2010 r.);
- 2) Zarządzenie Nr 22/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 czerwca 2011 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Bażantarnia” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 70 poz. 1329 z dnia 22.06.2011 r.) – uchylone;
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bażantarnia” z dnia 19 sierpnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.08.2016 r., poz. 1705);

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

3.CZAPLENICE

Nr rej. woj.– 3

Data uznania za rezerwat przyrody: 1959-10-10, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 14 września 1959 r. (Monitor Polski Nr 83 z 1959 r.), Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 48/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 8 lipca 2011r. w sprawie rezerwatu przyrody „Czaplenice” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1580)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – (zl) zbiorowisk leśnych;

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – bni (borów nizinnych)

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – strzelecko–drezdenecki

Gmina – Drezdenko

Obr. ewidencyjny – Gościm

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Karwin

Powierzchnia pod ochroną: 7,59 ha, dz. nr 165

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat częściowo położony na półwyspie nad jeziorem Solecko i składający się z drzewostanu sosnowego naturalnego pochodzenia w wieku 160 lat z domieszką buka oraz płatami brzozy i olszy. W części przybrzeżnej podrost buka, olchy i brzozy w wieku 25–60 lat. W podszycie leszczyna, głóg, jałowiec, w runie paproć, malina, rokit, trzcinnik, trawy, a brzegiem trzcina. Stan czapli siwej w poszczególnych latach kształtował się rozmaicie. W 1979 r. zarejestrowano 24 gniazda. W bliskim sąsiedztwie gnieźdzą się rozmaite ptaki drapieżne, zwłaszcza kania czarna i myszołów pospolity.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru sosnowego naturalnego pochodzenia.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 5 Wojewody Lubuskiego z dnia 2 lutego 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Rezerwatu Przyrody o nazwie „Czaplenice” – (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 8 poz. 131 z dnia 10.02.2004 r.)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

4.CZAPLISKO

Nr rej. woj.– 4

Data uznania za rezerwat przyrody: 1959-10-22, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 14 września 1959 r., (Dz. Urz. Nr 87, poz. 465); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 46/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 7 lipca 2011r. w sprawie rezerwatu przyrody „Czaplisko” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz.1578 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFI (fitocenotyczny), **podtyp** – zl (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – bni (borów nizinnych)

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – strzelecko–drezdenecki

Gmina – Drezdenko

Obr. ewidencyjny – Gościm

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Karwin

Powierzchnia pod ochroną: 2,85 ha, dz. Nr 926 (część)

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat znajduje się na zachodnim brzegu jeziora Łąkie. Drzewostan 2 piętrowy, gdzie w pierwszym rzędzie występuje sosna 180 letnia, natomiast w drugim piętrze sosna 30 letnia. Wyróżniono na terenie rezerwatu zespół *Vaccinio myrtilli Pinetum* z płatami *Peridymano–Quercetum*. Drzewostan to sosna z domieszką silnie ugałęzionego dębu. Wzdłuż brzegu jeziora karłowata olcha czarna. W drzewostanie gniazduje czapla siwa. W pobliżu gnieźdzą się rozmaite ptaki drapieżne, zwłaszcza kania czarna i myszołów pospolity.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru sosnowego naturalnego pochodzenia.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 4 Wojewody Lubuskiego z dnia 2 lutego 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Czaplisko” – (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 8 poz. 130 z 10.02.2004 r.)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

5. ŁABĘDZINIEC

Nr rej. woj.– 5

Data uznania za rezerwat przyrody: 1959-01-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 14 września 1959 r., (Dz. Urz. Nr 87 z 1959 r., poz. 463); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 47/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Łabędziniec" (Dz. Urz. Woj. Lub. nr 81, z dnia 26 lipca 2011 r., poz. 1579); Zarządzenie Nr 17/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Łabędziniec” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013r., poz. 1532).

Rodzaj – Fn (faunistyczny),
ze względu na dominujący przedmiot ochrony:
typ – PFn (faunistyczny), **podtyp** – pt (ptaków);
ze względu na główny typ ekosystemu:
typ – EL (leśny i borowy), podtyp: **lni** (lasów nizinnych).

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– strzelecko–drezdenecki
Gmina	– Drezdenko
Obr. ewidencyjny	– Gościm

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Karwin

Powierzchnia pod ochroną: 2,90 ha

Dz. nr 193/1 – 0,17 ha, dz. nr 193/2 – 0,31 ha, dz. nr 193/3 – 2,22 ha, dz. nr 193/4 – 0,05 ha
Dz. nr 193/5 – 0,15 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat utworzono na 5–ciu wyspach położonych na jeziorze Solecko. Składa się głównie z drzewostanów olszowo–dębowo–sosnowych z domieszką buka, lipy, jaworu i brzozy w wieku od 30 do 160 lat na siedlisku LM św, miejscami wilgotnego oraz Lśw wilgotnego z fragmentami olsu. Miejsce rozrodu i przebywania ptactwa wodno–błotnego.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych siedlisk stanowiących miejsce rozrodu i przebywania ptactwa wodno–błotnego.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 10 Wojewody Lubuskiego z dnia 15 marca 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Łabędziniec” – (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 17 z 17.03.2004 r., poz. 305); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 31 sierpnia 2004 r. dotyczące sprostowania błędu w treści Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego Nr 10 z dnia 15 marca 2004r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Rezerwatu Przyrody o nazwie "Łabędziniec", ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego z dnia 17 marca 2004r., Nr 17, poz. 305 - Dz. Urz. z 2004 r. Nr 65, poz. 1067 z dnia 06.09.2004 r.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

6.ZIMNA WODA

Nr rej. woj.– 6

Data uznania za rezerwat przyrody: 1959-10-22, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 14 września 1959 r., Nr 303 (M.P. Nr 87 z 1959 r., poz. 464); Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. zmieniające zarządzenia w sprawie uznania za rezerваты przyrody (M.P. z dnia 30 maja 1989 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 29/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Zimna Woda” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1561 z dn. 26.07.2011 r.).

Rodzaj – Fl (florystyczny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ –PFI (florystyczny), podtyp – kd (krzewów i drzew);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), podtyp – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Woj.	– lubuskie
Powiat	– zielonogórski
Gmina	– Zielona Góra
Obr. ewidencyjny	– Drzonków, Kiełpin

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Przytok

Powierzchnia pod ochroną: 88,69 ha

78,76 ha obręb ewid. Drzonków dz. nr 318/2 – 19,58 ha, 319/2 – 49,16 ha, 320/11 – 10,02 ha, 9,93 ha obręb ewid. m. Kiełpin dz. nr 318/1– 9,93 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat typu florystycznego stanowi fragment lasu naturalnego mieszanego o charakterze olsowym z runem torfowiskowym. Drzewostan przeważnie olszowy w IV i V klasie wieku z domieszką brzozy i jesionu z pojedynczymi starszymi przestojami. Zadrzewienie 0,6 – 0,7. Zwarcie na ogół pełne w lukach naloty. Jesiony i dęby osiągają pokaźne wymiary, ich pnie przekraczają często 3 m obwodu, a wysokość dochodzi do 36 m. drzewa proste, strzeliste z dobrze rozwiniętymi, wysoko osadzonymi koronami. Niższa warstwę stanowi liczny podszyt złożony z leszczyny, kruszyny, porzeczki, czeremchy i kaliny koralowej. Roślinność runa ze względu na dużą mozaikę siedlisk jest wyjątkowo bogata.

Cel ochrony: zachowanie ze względów dydaktycznych i naukowych kompleksu łągów olszowo-jesionowych i olsów wraz z naturalnymi procesami ich dynamiki.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 44/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Zimna Woda” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 14.11.2012 r. poz. 2246) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Zimna Woda” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1627).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

7.BAGNO CHŁOPINY

Nr rej. woj. – 7

Data uznania za rezerwat przyrody: 1963-06-18, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 10 maja 1963 r., Nr 83 (M.P. Nr 49 z 1963 r., poz. 250), Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 8 z dnia 25 lipca 2000 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 18 poz. 157 z dn. 28.07.2000 r.), Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.; Zarządzenie Nr 58 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bagno Chłopiny” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 139 poz. 2898)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ –PBf biocenotyczny i fizjocenotyczny, podtyp – bp biocenoz naturalnych i półnaturalnych;

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET (torfowiskowy –bagienny), **podtyp** – tp (torfowisko przejściowe)

Położenie:

Woj.	– lubuskie
Powiat	– gorzowski
Gmina	– Lubiszyn
Obr. ewid.	– Chłopiny

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Różańsko

Powierzchnia pod ochroną: 118,99 ha

Dz. nr, nr: 712 – 5,64 ha, 724 – 25,34 ha, 714– 19,81 ha, 715 – 16,95 ha, 722 – 33,25 ha, 723 – 18,00 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat utworzono na młodym torfowisku pojeziornym z roślinnością glacialną. Z reliktyw glacialnych występuje gwiazdnica grubolistna, turzyca strunowa, skalnica torfowiskowa. Granica rezerwatu przebiega głównie po wyłączeniach drzewostanowych, którą wyznacza obrzeże torfowiska pojeziornego. Ogółem występuje 121 gat. roślin. wokół szczątkowego fragmentu lustra wody zarastającego jezioro rozprzestrzenia się wąski pas zbiorowisk otwartych, na pd torfowisko porośnięte jest dość gęsto sosną i brzozą omszoną. Miąższość osadów organicznych wypełniających zarośnięte jezioro wynosi 9,5 m.

Cel ochrony: Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względów dydaktyczno -naukowych, zróżnicowanego kompleksu ekosystemów torfowiskowych i lasów bagiennych, z leżącym w części centralnej torfowiskiem przejściowym oraz charakterystyczną roślinnością i fauną.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 27/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Chłopiny” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19 lipca 2012 r. poz. 1474) - straciło moc;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Chłopiny” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 29 listopada 2016 r. poz. 2371).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

8.BUCZYNA SZPROTAWSKA

Nr rej. woj.– 8

Data uznania za rezerwat przyrody: 1965-08-03, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 czerwca 1965 r., (M.P. Nr 35 z 1965 r., poz. 201); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144; Zarządzenie Nr 11/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Buczyna Szprotawska” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 717).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – E1 (leśny i borowy), **podtyp** – lmn (lasów mieszanych nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– żagański
Gmina	– Szprotawa
Obr. ewid.	– Leszno Dolne

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Szprotawa

Powierzchnia pod ochroną: 152,32 ha

Dz. nr 524 – 38,13 ha, nr 523 – 34,82 ha, nr 515 – 35,04, nr 556(cz) – 25,12 ha, nr 555(cz) – 8,46 ha, nr 456(cz) – 8,56 ha, nr 455(cz) – 2,19 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Gleby na terenie rezerwatu pochodzą z akumulacji lodowcowej moreny dennej i składają się przeważnie z glin zwałowych, w mniejszym stopniu z piasków zwałowych. Wyróżnić tu można gleby brunatne i bielcowe. Teren rezerwatu położony jest w zasięgu naturalnym buka, świerka i jodły. Szata roślinna zachowała tutaj swoje pierwotne cechy w postaci buczyn lub drzewostanów mieszanych głównie: *Melico-Fagetum typicum*, *Stellario-Carpinetum*, *Fago-Quercetum*, *Luzulo-pilosae Fagetum*. Najliczniejszym zespołem jest *Melico-Fagetum*, który obejmuje 53,3% powierzchni leśnej. W rezerwacie występuje 18 gat. drzew, spośród nich 8 gat. tworzy drzewostany. Są to sosna pospolita, świerk, dąb szypułkowy, jawor, lipa drobnolistna, buk zwyczajny, grab i brzoza brodawkowata. Pozostałe 10 gat. wchodzi w skład drzewostanów w formie domieszki piętra głównego, względnie podszytów podrostu lub nalotu. Wśród ptaków wyróżniono 34 gat. stale gnieźdzące się lub zalatujące. Ze ssaków występuje tu popielica oraz sarna, jelen, dzik i lis.

Cel ochrony: Zachowanie naturalnego zróżnicowania ekosystemów leśnych z zachowaniem cennych gatunków flory i fauny.

Posiada plan ochrony: TAK

Decyzja Wojewody Lubuskiego z dnia 28.02.2002 roku, znak: OŚ.III.WP iw.6630/12/2002 w sprawie zatwierdzenia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Buczyna Szprotawska”.

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 24/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Buczyna Szprotawska”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

9.NAD JEZIOREM TRZEŚNIEWSKIM

Nr rej. woj.– 9

Data uznania za rezerwat przyrody: 1966-01-10, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 października 1965 r. (M. P. Nr 66 z 9 grudnia 1965 r., poz. 381); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144; Zarządzenie Nr 35/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Nad Jeziorem Trześniewskim” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1567 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenoz naturalnych i półnaturalnych)

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Woj.	– lubuskie
Powiat	– świebodziński
Gmina	– Łagów
Obr. ewidencyjny	– Łagów

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Świebodzin

Powierzchnia pod ochroną: 47,73 ha

Dz. nr, nr: 12/5 – 31,72 ha, 13/8 – 16,01 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment lasu mieszanego z przewagą buka typu pomorskiego z domieszką sosny, dębu, brzozy, świerku. Zmieszanie gatunkowe: 4Bk, 3So, 1Db, 1Św, 1Brz. Wiek w przeważającej części to IV i V klasa, z tym, że Brz jest w I piętrze w V i IV klasie, a w II piętrze w II klasie. Zwarcie umiarkowane, miejscami przerwane. Teren pagórkowaty, miejscami przechodzący w stok. W runie występują: szczawik zajęczy, fiołek leśny, kosmatka, płonnik, kostrzewa owcza, jeżyna, bodziszek łąkowy. Występujące typy siedliskowe: LMśw, Bmśw, Ols.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu lasu bukowego pochodzenia naturalnego, z domieszką innych gatunków drzew.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 39/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 października 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Nad Jeziorem Trześniewskim” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.11.2012 r., poz. 2238) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nad Jeziorem Trześniewskim” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 20.07.2016 r., poz. 1633)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

10. WILANÓW

Nr rej. woj.– 10

Data uznania za rezerwat przyrody: 1966-04-08, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 grudnia 1966 r., Nr 187 (M.P. Nr 14 z 1967 r., poz. 70), Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 Zarządzenie Nr 32/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Wilanów” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1564 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Woj.	– lubuskie
Powiat	– gorzowski
Gmina	– Kłodawa
Obr. ewidencyjny	– Santoczno

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Strzelce Kraj.

Powierzchnia pod ochroną: 67,16 ha

Dz. nr 475 (cz.) – 28,38 ha, nr 449 – 7,69 ha, nr 479 – 27,75 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment lasu naturalnego bukowo-dębowego z domieszką sosny i modrzewia. Występuje bogate i zróżnicowane runo leśne właściwe dla tego siedliska. Na całej powierzchni podlegającej ochronie przeważa buk występujący na granicy gromadnego zasięgu. Skład gatunkowy 5 Bk, 2 Db, 2 Św, 1 Ol, VI i VII klasy. Na całej powierzchni rosną pojedyncze przestoje buka, dębu, sosny w wieku 180 – 200 lat – mają cechy pomników przyrody. Zwarcie umiarkowane. Gleba brunatna złożona z piasków gliniastych. W runie występuje szczawik zajęczy, naręcznica, przylaszczka, konwalia majowa, zawilec, marzanka wonna, fiołek leśny, orlica.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego pochodzenia naturalnego z udziałem buka na krańcowym stanowisku gromadnego zasięgu z charakterystycznym, bogatym runem.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 41/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wilanów” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 12.11.2012 r. poz. 2190) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wilanów” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1618).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

11.BUCZYNA ŁAGOWSKA

Nr rej. woj.– 11

Data uznania za rezerwat przyrody: 1969-01-03, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 4 listopada 1968 r., Nr 182 (M.P. Nr 50 z 1968 r., z dn. 02.12.1968 r., poz. 347); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144; Zarządzenie Nr 50/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 7 lipca 2011r. w sprawie rezerwatu przyrody „Buczyna Łagowska” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1581 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– sulęciński
Gmina	– Sulęcín
Obr. ewidencyjny	– Wielowieś

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Świebodzin

Powierzchnia pod ochroną: 115,86 ha

dz. nr 9006–24,16 ha, 9007/1 (cz) – 33,78 ha, 9008/1 (cz) – 14,17 ha, 9018 –21,56 ha, 9019 – 22,19 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu znajduje się w regionie Wysoczyzny Lubuskiej, wśród pagórków sulęcińsko-świebodzińskich. Zespołem dominującym jest zespół buczyny pomorskiej *Fagetum boreoatlanticum*. Występuje również pomorski bór mieszany i olszyna. Buczyna pomorska reprezentuje las świeży i las mieszany. Główny gatunek to buk V i VI klasy, a w domieszce świerk, sosna, dąb, modrzew. Drzewostany bukowe odznaczają się dużą zdrowotnością i wymiarami, osiągają wysokość do 30 m. Są zwarte i cieniste. Dlatego podszyt prawie nie występuje. W runie spotykamy: perłówkę jednokwiatową, turzycę leśną, barwinka pospolitego, zawilca gajowego. Ols zajmuje niewielką powierzchnię rezerwatu, około 0,5 ha, na terenie okresowo zalewanym wodą.

Cel ochrony: Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów dydaktyczno–naukowych i krajobrazowych fragmentu lasu bukowego na krańcu jego naturalnego zasięgu, z domieszką innych gatunków drzew.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 47/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buczyna Łagowska” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2249) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buczyna Łagowska” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1620).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

12.UROCZYSKO GRODZISZCZE

Nr rej. woj.– 12

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-01-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 20 listopada 1969 r., (M.P. Nr 51 z 1969 r., poz. 399 z dn. 09.12.1969 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144; Zarządzenie Nr 33/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Uroczysko Grodziszcze” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1565 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo – lubuskie

Powiat – świebodziński

Gmina – Szczaniec

Obr. ewidencyjny – Szczaniec

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Babimost**Powierzchnia pod ochroną:** 15,75 ha

dz. nr 76/3(cz) – 15,75 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment naturalnego, wielogatunkowego lasu mieszanego. Występujące gatunki drzew: jesion, dąb, grab, buk, olsza, klon, wiąz, brzoza, jawor. Wiek drzewostanu to 120 – 160 lat. Podszyt tworzy kruszyna i bez czarny. Na około 60% powierzchni rezerwatu występuje nalot jesionu, grabu i jaworu. Bogate runo tworzą występujące gatunki roślin zielnych: marzanka wonna, kokoryczka wielokwiatowa, czworolist pospolity, przylaszczka, pokrzywa, zawilec gajowy, konwalijka, szczawik zajęczy, trawy. Na terenie rezerwatu znajdują się ruiny grodziska z XII wieku.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i historycznych wielogatunkowego lasu liściastego o charakterze naturalnym wraz ze średniowiecznym grodziskiem.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 45/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Uroczysko Grodziszcze” (Dz. U. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2247) - uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Uroczysko Grodziszcze” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 04.07.2016 r. poz. 1406).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

13. ŻURAWIE BAGNO**Nr rej. woj.–** 13

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-05-16, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 31 marca 1979 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 11, poz. 98 z dn. 15.04.1970 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 31/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Żurawie Bagno” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1563 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PBF (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenozy naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – lt (lasów i torfowisk)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– żarski
Gmina	– Przewóz
Obr. ewidencyjny	– Jamno

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Wymiarki**Powierzchnia pod ochroną:** 44,52 ha

Dz. nr: 78 (cz) – 6,81 ha, 79 (cz) – 6,63 ha, 82 (cz) – 14,81 ha, 83 (cz) – 4,50 ha, 87 (cz) – 9,47 ha, 90 (cz) – 2,30 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat typu wodno–torfowiskowego stanowi fragment dawnego jeziora na skutek ekspansji lasu częściowo osuszonego. Typ siedliskowy – Bór Bagienny. Całą powierzchnię stanowi bagno w części środkowej zalane wodą. W częściach bardziej osuszonych porośnięte grupowo brzozą i sosną w wieku 10 – 20 lat. Sosną karłowatą w II – IV klasie wieku oraz brzozą w tym samym wieku. Liczne suchoczuby. Teren równy w części zachodniej wklęsły. Gleba bagienna – torf średnio głęboki, na piaskach gliniastych. Pokrywa zachwaszczona, występuje tu trzcina, trzęślica modra, sit, turzyce, torfowce, rosiczki wszystkie trzy formy welnianka pochwowata, bagno zwyczajne.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowiska roślinności bagiennej i torfowiskowej.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 52/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 6 września 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Żurawie Bagno” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 102 poz. 1940 z dn. 13.09.2011 r.) - uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Żurawie Bagno” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 04.08.2016 r., poz. 1663).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

14.WRZOSIEC

Nr rej. woj.– 14

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-05-16, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 11, poz. 99 z dn. 15.04.1970 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 8/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 714)

Rodzaj – Fl (florystyczny),

Ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ– PFI (florystyczny), **podtyp** – rzk (roślin zielnych i krzewinek),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – bni (borów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– żarski
Gmina	– Lipinki Łużyckie
Obr. ewidencyjny	– Grotów

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Wymiarki

Powierzchnia pod ochroną: 64,96 ha

Dz. nr 616(cz) – 3,60 ha, nr 617 – 28,60 ha, nr 639 – 32,76 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat położony jest pośród lasów N–ctwa Wymiarki. Obszar rezerwatu jest wybitnie płaski o niezdecydowanym kierunku spływu. Brak infiltracji wglębnej prowadzi do wtórnego zabagnienia gleby, niekorzystnego dla rozwoju lasu i wytwarzania się ubogich kwaśnych zbiorowisk z dużą ilością torfowców, trzęślicy, bagna zwyczajnego, borówki bagiennej innych zbliżonych ekologicznie roślin. Ze względu na duże wymagania siedliskowe wrzośca należy utrzymywać wysoki poziom wód gruntowych. Zespół *Molinio – Pinetum* jest dobrze wykształcony poprzez szatę roślinną runa leśnego, w której najczęstsze są: *Molinia coerulea*, *Polytrichum commune*. Występuje tu 7 gat. drzew: sosna zwyczajna, brzoza gruczołkowata, brzoza omszona, dąb szypułkowy, olcha czarna, olsza szara, jarzab pospolity.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu z wrzoścem bagiennym.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 15 Wojewody Lubuskiego z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Rezerwatu Przyrody "Wrzosiec" – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 19 z 29.03.2004 r., poz. 335)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

15.PAWSKI ŁUG

Nr rej. woj.– 15

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-05-16, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 31 marca 1970 r., Nr 54 (M.P. Nr 11 z 1970 r., poz. 100); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 18/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Pawski Ług” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 724)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

Ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFI (florystyczny), **podtyp** – rz (roślin zarodnikowych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET (torfowiskowy), **podtyp** – tp (torfowisk przejściowych)

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – świebodziński

Gmina – Łagów

Obr. ewidencyjny – Łagów

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Świebodzin

Powierzchnia pod ochroną: 34,52 ha

Dz. nr, nr: 211/1(cz) – 19,25 ha, 212/1(cz) – 9,97 ha, 213/4(cz) – 5,03 ha, 238/1(cz) – 0,06 ha, 239/1(cz) – 0,21 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment zarośniętego jeziora. Powierzchnię jeziora porasta pojedynczo sosna i brzoza w pierwszej klasie wieku. Teren ten zachował w dalszym ciągu charakter bagienny i jest okresowo zalewany wodą. Gleba – torf słabo rozłożony, głęboki, mokry. W runie występują m.in. następujące rośliny: węnianka pochwowa, bobrek trójlistny, żurawina błotna, torfowce, sit i inne.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowiska roślinności bagiennej i torfowiskowej z otaczającym je lasem.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubuskiego z dnia 2 lutego 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Rezerwatu Przyrody o nazwie „Pawski Ług” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 8 z 10.02.2004 r., poz. 133)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

16.DĘBOWY OSTRÓW

Nr rej. woj.– 16

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-05-23, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa Przemysłu Drzewnego z dnia 31 marca 1970 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 12 poz. 106 z dn. 22.04.1970 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 37/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Dębowy Ostrów” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1569 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– świebodziński
Gmina	– Świebodzin
Obr. ewidencyjny	– Nowy Dworek

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Świebodzin**Powierzchnia pod ochroną:** 1,8447 ha, dz. nr 85/9 – 1,8447 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat otoczony jest ze wszystkich stron łąkami przeznaczonymi do zalesień. Stanowi go fragment naturalnego lasu mieszanego o charakterze dąbrowy wielogatunkowej. Skład drzewostanu: 6 Db, 3 So, 1 Brz, Św w wieku 80 – 100 lat. W części północno–zachodniej rezerwatu występuje osika w wieku około 30 lat. Podszyt tworzy leszczyna, trzmielina, kruszyna. W runi występuje konwalia majowa, szczawik zajęczy, poziomka, przylaszcza, kostrzewa, turzyce. Gleba brunatna, piasek gliniasty, świeży, głęboki.

Cel ochrony: zachowanie, ze względów naukowych i dydaktycznych, fragmentu lasu dębowego o naturalnym charakterze.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 67/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dębowy Ostrów” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.01.2012 r. poz. 142) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dębowy Ostrów” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 02.08.2016 r., poz. 1657).

Nie podlega ochronie międzynarodowej

17.LEMIERZYCE

Nr rej. woj.– 17

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-05-23, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 31 marca 1970 r., (M.P. Nr 12 z 1970 r., poz. 105 z dn. 22.04.1970 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 45/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Lemierzyce” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1577 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp –** zl (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp –** lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– sulęciński
Gmina	– Słońsk
Obr. ewidencyjny	– Lemierzyce

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Ośno Lubuskie

Powierzchnia pod ochroną: 3,32 ha, dz. nr 3/15 – 3,32 ha

Opis przedmiotu poddanej ochronie: Rezerwat graniczy od północy z rzeką Postomią i bagnem, od zachodu z powierzchnią leśną, od południa z gruntami ornymi i osadą N–ctwa oraz na długości 90 m z gruntami wsi Lemierzyce. Rezerwat stanowi fragment naturalnego lasu mieszanego, porastającego strome zbocze. Drzewostan jest wielopiętrowy, w I piętrze występuje Ol, Bk, w wieku około 175 lat. W II piętrze występuje Jw, Wz, Gb, Lo, Lp, Ol, Js, Brz, Kl, Md w wieku około 120 lat. Zmieszanie kępowe i jednostkowe. W rezerwacie występuje szereg drzew o charakterze pomnikowym. Podszyt tworzy bez czarny, buk, tawuła, czeremcha, berberys, leszczyna sporadycznie cis. W runie: konwalia, zawilec, fiołek, glistnik jaskółcze ziele, narecznica, kokoryczka, niecierpek, jastrzębiec, trawy.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych lasu mieszanego o naturalnym charakterze.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 16 Wojewody Lubuskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Lemierzyce” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 25 z 22.04.2004 r., poz. 446)

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 2/2016 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody „Lemierzyce”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

18.NAD MŁYŃSKĄ STRUGĄ

Nr rej. woj.– 18

Data uznania za rezerwat przyrody: 1970-09-09, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 lipca 1970 r. (M.P. Nr 25 z 1970 r., poz. 207 z dn. 08.04.1970 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 34/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Nad Młyńską Strugą” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1566 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenoz naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– żarski
Gmina	– Łęknica i Przewóz

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Wymiarki oraz Nadleśnictwo Lipinki

Powierzchnia pod ochroną: 132,56 ha

Gm. Przewóz, obr. Dąbrowa Łużycka dz. nr 252 (cz) – 5,35 ha w zarządzie N-ctwa Wymiarki.
Miasto Łęknica: 127,21 ha: dz. nr 526 – 16,23 ha, nr 521 (cz) – 22,31 ha, nr 527 – 32,14 ha, 516 (cz) – 5,61 ha, 520 (cz) – 23,27 ha, 518 – 27,65 ha w zarządzie N-ctwa Lipinki.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat leży ok. 1,5 km na południowy zachód od miasta Łęknica. Ochroną objęty jest fragment doliny Młyńskiej Strugi przy ujściu do Nysy Łużyckiej, z nadrzecznymi lasami łęgowymi rosnącymi w dolinie Nysy. Skróda (Młyńska Struga), na terenie rezerwatu ma charakter bystrego strumienia wpływającego do Nysy Łużyckiej głęboko wyciętym wąwozem. Dominującym zbiorowiskiem roślinnym na terenie rezerwatu jest grąd środkowoeuropejski, następnie łęg olszowo - jesionowy. W wielu miejscach zbiorowiska te zajmują zagłębienia z utrudnionym odpływem wód gruntowych. Wielogatunkowy drzewostan tworzą głównie dąb szypułkowy, który buduje górne piętro drzewostanu, gatunkami współpanującymi są: buk zwyczajny, olsza czarna, brzoza brodawkowata, sporadycznie rośnie grab pospolity, lipa drobnolistna, klon zwyczajny, klon jawor. Podszyt tworzą gatunki jak: grab zwyczajny, świerk pospolity, kruszyna pospolita, leszczyna pospolita. Wzdłuż Nysy Łużyckiej prawie na całej długości występuje stosunkowo wąski pas zbiorowisk szuwarowych, najczęściej zdominowanych przez mozgę.

Cel ochrony: zachowanie ze względów dydaktycznych i naukowych drzewostanów lasów grądowych i łęgowych.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 50/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nad Młyńską Strugą” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2252) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nad Młyńską Strugą” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 03.08.2016 r., poz. 1660);
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 marca 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nad Młyńską Strugą” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 28.03.2017 r., poz. 716).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 18/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 września 2018 r. w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego i rowerowego w rezerwacie przyrody „Nad Młyńską Strugą”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

19.CZARNA DROGA

Nr rej. woj.– 19

Data uznania za rezerwat przyrody: 1972-08-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 czerwca 1972 r. (M.P. Nr 36, poz. 202 z dn. 24.07.1972 r.); Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa 10 maja 1989 r., (M.P. Nr 17, poz. 119 z dn. 30.05.1989 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 17/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Czarna Droga” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 84 poz. 1135 z dn. 24.08.2010 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny) , **podtyp** –zł (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lmn (lasów mieszanych nizinnych)

Położenie:

Województwo

– lubuskie

Powiat

– międzyrzecki

Gmina

– Trzciel

Obr. ewidencyjny

– Stary Dwór Dz. nr: 2210/2 – 14,18 ha, nr 2211/2 – 1,55 ha,

nr 2212/1 – 6,22 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Trzciel

Powierzchnia pod ochroną: 21,95 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment drzewostanów naturalnego pochodzenia z charakterystycznym dla lasów mieszanych runem. Typy siedliskowe lasu: Lś i Lw. Lw przeważa w piętrze górnym – dąb i jesion, w dolnym brzoza, grab, olsza. W Lś występuje buk, sporadycznie świerk, pojedynczo grab, sosna w wieku 80 – 100 lat. Podszyt tworzy jesion i buk na około 15% powierzchni. W podszycie występuje leszczyna, szakłak, buk i jesion. Zwarcie przerywane miejscami umiarkowane. Teren równy. Gleba – piaski gliniaste głębokie, na piasku luźnym oraz piaski gliniaste świeże, średnio głębokie. W runie występuje: śmiałek darniowy, kostrzewa olbrzymia, dąbrówka rozłogowa, żonkil zwyczajny, szczawik zajęczy, gajowiec żółty, podagrycznik pospolity, pokrzywa zwyczajna, miodunka ćma, kuklik pospolity, malina, gwiazdnica wielokwiatowa, przylaszczka pospolita, fiołek leśny, jasnota plamista, przetacznik ożankowy, jeżyna gruszczyka jednokwiatowa.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu lasu mieszanego z charakterystycznym wielogatunkowym runem.

Posiada plan ochrony: TAK

Zarządzenie Nr 2/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Czarna Droga” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dn. 22.02.2013 r. poz. 564).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 4/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody „Czarna Droga”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

20. JEZIORA GOŁYŃSKIE

Nr rej. woj. – 20

Data uznania za rezerwat przyrody: 1972-08-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 czerwca 1972 r., (M.P. Nr 36 z 1972 r., poz. 202 z dn. 24.07.1972 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 36/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jeziora Gołyńskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1568 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – Pb (biocenoz naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – It (lasów i torfowisk)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– międzyrzecki
Gmina	– Pszczew
Obr. ewidencyjny	– Borowy Młyn

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Trzciel

Powierzchnia pod ochroną: 3,10 ha

Dz. nr 2140 (cz) – 3,10 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat stanowi fragment dawnego jeziora Gołyńskiego. Obecnie przez ekspansję lasu częściowo osuszonego. Porośnięty olszą, brzozą, dębem i sosną. Występuje tu rzadka roślina – wełnianka alpejska. Teren równy, miejscami wgłębiony. Zwarcie przerywane, miejscami luźne. Gleby bagienne, torfowisko słabo zmineralizowane niskie, głęboko wilgotne, miejscami torf głęboki niski na łąkach jeziornych. W runie oprócz wełnianki alpejskiej występuje rosiczka, mchy, turzyce, mietlica, trzcinnik, wierzbowka, przetacznik ożankowy.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu wilgotnego ze stanowiskami rzadkich roślin torfowiskowych.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Jeziora Gołyńskie" (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 22.02.2012 r., poz. 528);

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jeziora Gołyńskie” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 01.04.2014r., poz. 792);

3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lutego 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Jeziora Gołyńskie (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 16 lutego 2016 r., poz. 332).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

21.PAMIĘCIN

Nr rej. woj.– 21

Data uznania za rezerwat przyrody: 1973-01-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 października 1972 r. , (M.P. Nr 53 z 1972 r., poz. 283 z dn. 08.12.1972 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 44/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Pamięcin” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1576 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – St (stepowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – nz (zbiorowisk nieleśnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EŁ (murawowy i zaroślowy), **podtyp** – mk (muraw kserotermicznych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– ślubicki
Gmina	– Górzycza
Obr. ewidencyjny	– Pamięcin

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa Agencja Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w Gorzowie Wlkp.

Powierzchnia pod ochroną: 11,80 ha, dz. nr 1/3 – 11,80 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu obejmuje kilka głębokich wąwozów wcinających się w krawędzie pradoliny Odry. Zbocza wąwozów o wystawie zachodniej, południowo-zachodniej i południowej porasta roślinność kserotermiczna zdominowana przez murawy ostnicowe z ostnicą włosowatą i ostnicą Jana. Fragmenty o mniejszym nachyleniu, częściowo, do niedawna użytkowane rolniczo, porastają zdegradowane murawy i zbiorowiska łąkowe z dominacją rajgrasu. Pozostały obszar to niewielkie zadrzewienia budowane przede wszystkim przez sosnę i dąb oraz zarośla tarniny, głogu i wiązu polnego.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowiska roślinności stepowej.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 49/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pamięcin” (Dz. U. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2251) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pamięcin” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 04.07.2016 r. poz. 1405).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

22.MORENOWY LAS

Nr rej. woj.– 22

Data uznania za rezerwat przyrody: 2011-08-10, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Nr 49/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Morenowy Las" (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26 lipca 2011 r., Nr 81, poz. 1581); Zarządzenie Nr 19/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Morenowy Las” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013r., poz. 1534).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych)

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** –lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– gorzowski
Gmina	– Witnica
Obr. ewidencyjny	– Nowiny Wielkie

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Bogdaniec

Powierzchnia pod ochroną: 21,05 ha

Dz. nr: 832 (cz) – 11,42 ha, 833 (cz) – 9,63 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu stanowi fragment lasu mieszanego o charakterze dąbrowy wielogatunkowej. W II piętrze drzewostanu występuje grab w zmieszaniu z bukiem i dębem. 6Db, 2Bk, 2Gb sporadycznie modrzew, brzoza, wiąz, olsza w wieku 170 lat. Podszyt tworzy grab, dąb, brzoza. W runie występuje: marzanka wonna, borówka czernica, inne trawy. Teren pagórkowaty.

Cel ochrony: Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu o charakterze grądu środkowoeuropejskiego, w stanie zbliżonym do naturalnego.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 32/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Morenowy Las” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.08.2012 r. poz. 1592) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Morenowy Las” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r., poz. 1628)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

23. BOGDANIECKIE GRĄDY poprzednia nazwa Bogdaniec II

Nr rej. woj.– 23

Data uznania za rezerwat przyrody: 1974-07-04, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 21 maja 1974 r., (M.P. Nr 20 z 1974 r., poz. 121 z dn. 03.06.1974 r.); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 39/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bogdanieckie Grądy” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1571 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny)

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych)

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– gorzowski
Gmina	– Bogdaniec
Obr. ewidencyjny	– Bogdaniec

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Bogdaniec**Powierzchnia pod ochroną:** 39,94 ha

Dz. nr, nr: 927 (cz) – 6,84 ha, 928 (cz) – 17,82 ha, 930 (cz) – 15,28 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu stanowi fragment lasu mieszanego o charakterze dąbrowy wielogatunkowej. Drzewostan jest dwupiętrowy 9Db, 1Jś, sporadycznie grab, sosna, buk, Wiek drzew około 145 lat. Na terenie rezerwatu występuje dużo okazałych drzew, osiągających rozmiary niespotykane gdzie indziej. Wśród nich wyróżnia się skupisko dębów szypułkowych wydzielone w powierzchnię doświadczałą IBL w pododdziałach 255d, g, f. Drzewa mają około 30 m wysokości przy czym są ugałęzione dopiero na wysokości 20 m, w sąsiedztwie występują okazałe graby. Podszyt tworzy grab. W runie występuje: marzanka wonna, borówka czernica, szczawik zajęczy, przylaszczka, lebidka pospolita, czyścica zwyczajna, trawy. Na terenie rezerwatu występuje prawnie chroniony gatunek storczyka – kruszczyk rdzawo-czerwony. Teren pagórkowaty, miejscami równy.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu o charakterze grądu środkowoeuropejskiego, w stanie zbliżonym do naturalnego.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 30/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bogdanieckie Grądy” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21.08.2012 r. poz. 1581) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bogdanieckie Grądy” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1625).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

24.ANNABRZESKIE WĄWOZY

Nr rej. woj.– 24

Data uznania za rezerwat przyrody: 1977-09-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Nr 20 z dnia 21 lipca 1977 r. w sprawie o uznanie za rezerwat przyrody (M.P. Nr 19 z 1977 r., poz. 107); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 10/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Annabrzeskie Wąwozy” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 716)

Rodzaj – L (leśny),

Ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** –lmn (lasów mieszanych nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– nowosolski
Gmina	– Bytom Odrzański
Obr. ewidencyjny	– Bonów

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Szprotawa**Powierzchnia pod ochroną:** 56,11 ha

Dz. nr 334 – 29,60 ha, nr 335 – 26,51 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Teren rezerwatu obejmuje fragment Wzgórz Dalkowskich i jest bardzo bogato urozmaicony – pagórki i liczne jary o stromych zboczach. Deniwelacja terenu dochodzi do 40 m. Podstawową cechą rezerwatu jest dość duży stopień zniekształcenia spowodowany głównie działalnością człowieka jeszcze przed utworzeniem rezerwatu. Działalność ta zaznacza się zmianą składu gatunkowego drzewostanów. Rażące jest wprowadzenie na bogate siedliska na szeroką skalę daglezi zielonej oraz sosny pospolitej, występowanie robinii białej, dębu czerwonego i orzesznika. Na tym terenie występuje 10 zespołów fitosocjologicznych: min. bór mieszany, las mieszany dębowo–sosnowy, las bukowo–dębowy, świetlista dąbrowa, kwaśna buczyna, zbiorowisko grądowe, las wilgotny, lasy bukowe i lasy świeże. W rezerwacie występuje 25 gat. drzew, z czego 9 tworzy drzewostany, a pozostałe 16 gat. wchodzi w skład drzewostanów w formie domieszki piętra głównego, względnie wchodzi w skład podszytu, podrostu lub nalotu.

Cel ochrony: Zachowanie naturalnego zróżnicowania ekosystemów leśnych z zachowaniem cennych gatunków flory i fauny.

Posiada plan ochrony: TAK

Decyzja Wojewody Lubuskiego z dnia 28.02.2002 roku, znak: OŚ.III.WPiw.6630/13/2002 w sprawie zatwierdzenia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Annabrzeskie Wąwozy”.

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 23/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 listopada 2018 r. w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Annabrzeskie Wąwozy”.

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

25.LASKI

Nr rej. woj.– 25

Data uznania za rezerwat przyrody: 1977-09-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Nr 20 z dnia 21 lipca 1977 r. (M.P. Nr 19 z 1977 r., poz. 107); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 43/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Laski" (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81, z dnia 26 lipca 2011 r., poz. 1575); Zarządzenie Nr 16/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Laski” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013r., poz. 1531).

Rodzaj – L (leśny)

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych)

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** –lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– zielonogórski
Gmina	– Babimost
Obr. ewidencyjny	– Podmokle Małe

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Babimost**Powierzchnia pod ochroną:** 42, 92 ha

Dz. nr, nr: 37/1L (cz) – 18,04 ha, 39/2(cz) – 8,91 ha, 40L – 15,97 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat położony jest w północno-wschodniej części województwa lubuskiego w tzw. Bruździe Zbąszyńskiej, która jest szerokim obniżeniem graniczącym od wschodu z Pojezierzem Wielkopolskim. Rezerwat stanowi większą część kompleksu leśnego o pow. ok. 150 ha położonego wśród pól znajdujących się blisko wsi. Oprócz czarnych ziem, na terenie rezerwatu, wytworzyły się też gleby mineralno-murszowe, szarobrunatne oraz brunatne kwaśne. Spośród rodzimych gatunków drzew występujących w rezerwacie wymienić można świerk pospolity, który występuje poza zasięgiem swojego naturalnego występowania, podobnie modrzew, na północnej granicy zasięgu występuje klon jawor i lipa drobnolistna. Występują również takie gatunki drzew: sosna wejmutka, robinia akacjowa, kasztanowiec biały i dąb czerwony. Z mszaków w rezerwacie występują: płonnik pospolity, merzyk fałdowany i pokrewny, krótkosz szorstki, rokiet pospolity.

Cel ochrony: Zachowanie lasu z udziałem drzewostanów starszych klas wieku o charakterze naturalnym.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 21/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 października 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Laski”. Ustanowione na 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

26.NIETOPEREK

Nr rej. woj.– 26

Data uznania za rezerwat przyrody 1980-09-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 11 sierpnia 1980 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 19 z 1980 r., poz. 94); Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Nr 166, poz. 1228); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 42/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Nietoperek” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1574 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – Fn (faunistyczny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFn – (faunistyczny), **podtyp** – ss (ssaków)

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EP (podziemny), **podtyp** – pa (pochodzenia antropogenicznego)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– międzyrzecki
Gmina	– Międzyrzecz
Obr. ewidencyjny	– Kaława, Kęszycza
Powiat	– świebodziński
Gmina	– Lubrza
Obr. ewidencyjny	– Staropole

Obszar o pow. 2,50 ha określony w ewidencji jako podziemne pomieszczenia umocnień w postaci korytarzy wraz z wnękami nr: 2554, 2556, 2557, 2558, 2560, 2561, 2563, 2573, 2574, 2580 – na terenie gminy Międzyrzecz.

Obszar o powierzchni 44,03 ha położony w granicach administracyjnych gminy Międzyrzecz, w obrębie ewidencyjnym m. Kaława (dz. nr 360 – 2,14 ha, dz. nr 362 – 1,21 ha, dz. nr 367 – 3,82 ha, dz. nr 369 – 2,39 ha, dz. nr 373 – 5,72 ha, dz. nr 376(P-17) – 2,01 ha, dz. nr 377 – 1,74 ha, dz. nr 378 – 1,16 ha), w obrębie ewidencyjnym m. Kęszycza (dz. nr 39/1 – 7,31 ha, dz. nr 39/2 – 1,24 ha, dz. nr 41/3 – 2,28 ha, dz. nr 41/4 – 0,33 ha, dz. nr 2058/1 – 6,60 ha, dz. nr 59/1 – 2,23 ha. dz. nr 59/2 – 0,33 ha, dz. nr 47/1 – 3,52ha). Podziemne obiekty umocnień w postaci korytarzy, wnęk, hal oznaczone w ewidencji wojskowej numerami 723, 727, 728, 730, 732, 733, 736, 739, 741, 745, A-64, E-767.

Obszar o powierzchni 4,24 ha położony w granicach administracyjnych gminy Lubrza, w obrębie ewidencyjnym m. Staropole (dz. nr 238 – 1,29 ha, dz. nr 239 – 1,54 ha, dz. nr 243 – 1,41 ha). Podziemne pomieszczenia umocnień w postaci korytarzy wraz z wnękami oznaczone w ewidencji wojskowej jako obiekty podziemne o nr 712, 713, 714, 715, 766, A-1, A-2, A-3.

Powierzchnia pod ochroną: 50,77 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa, mienie komunalne Gminy Międzyrzecz i Gminy Lubrza.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat obejmuje fragment pozostałości podziemnych fortyfikacji byłego Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego. W skład fortyfikacji wchodzi labirynt podziemnych korytarzy o żelbetonowej konstrukcji, znajdujący się na głębokości 35 – 50 m pod powierzchnią ziemi. Osią labiryntu jest korytarz główny, od którego odchodzą w licznych kierunkach korytarze boczne. W ścianach korytarzy znajdują się liczne zagłębienia, nisze i wnęki wykorzystywane przez nietoperze na swoje kryjówki. W okresie późnojesiennym i zimowym (kolonie zimowe) odnotowuje się ponad 30.000 osobników spośród 8–12 gatunków, m.in. nocek duży, nocek Bechsteina, nocek Natterera, nocek łydkowłosy, nocek rudy, mroczek późny, karlik maleńki, mopek.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych miejsc zimowania i rozrodu wielogatunkowej kolonii nietoperzy.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 29/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nietoperek” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 23.08.2012 r. poz. 1596) - straciło moc;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Nietoperek” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 28.11.2016 r., poz. 2369).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 4/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie wyznaczenia szlaków dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Nietoperek”. Zarządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2009r.
- 2) Zarządzenie Nr 1/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 stycznia 2010 r. w sprawie wyznaczenia szlaków dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Nietoperek”.
- 3) Zarządzenie Nr 5/2016 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 kwietnia 2016 r. w sprawie wskazania dróg dla ruchu pojazdów w rezerwacie przyrody „Nietoperek”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

27. JEZIORO ŚWIĘTE

Nr rej. woj.– 27

Data uznania za rezerwat przyrody 1983-06-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 22 kwietnia 1983 r. (M.P. Nr 16 z 1983 r., poz. 91); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 19/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Święte” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 84 poz. 1137 z dn. 24.08.2010 r.).

Rodzaj – W (wodny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fitocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenoz naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EW (wodny), **podtyp** – jm (jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– nowosolski
Gmina	– Kolsko
Obr. ewidencyjny	– Konotop

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Sława Śląska

Powierzchnia pod ochroną: 19,35 ha

Dz. nr 805/2 – 19,35 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Jezioro Święte należy do zlewni rzeki Obrzycy, z którą połączone jest sztucznym rowem otwartym. Jest ono pochodzenia polodowcowego z okresu zlodowacenia bałtyckiego, leży na rozległym polu sandrowym utworzonym z piasków średnich i grubych. Jezioro zasilane jest głównie wodami wglębnymi, ma ono kształt rynny o kierunku wschód – zachód. Maksymalna głębokość jeziora wynosi 11,2 m, a przeciętna 5,0 m. Około 94% długości linii brzegowej porasta roślinność wodna, która łącznie zajmuje ok. 25% zwierciadła wody. Na terenie rezerwatu wyróżniono 5 zespołów roślin oczeretowych i szuwarowych oraz 6 zespołów roślin zanurzonych o liściach pływających. W strefach akumulacyjnych jeziora oraz w zachodnim jego końcu roślinność oczeretowa tworzy tło unoszące się na rozwodnionym mule. Przy północnym brzegu jeziora występują płaty rzadko spotykanej w Polsce ramienicy.

Cel ochrony: Zachowanie zarastającego jeziora zasilanego wodami podziemnymi oraz charakterystycznych zbiorowisk i stanowisk rzadkich gatunków roślin wodnych.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 69/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Święte” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.01.2012 r. poz. 144) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Święte” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 02.08.2016r., poz. 1658).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

28.MESZE

Nr rej. woj.– 28

Data uznania za rezerwat przyrody 1983-06-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 22 kwietnia 1983 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 16, poz. 91), Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 16/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Mesze” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 84 poz. 1134 z dn. 24.08.2010 r.)

Rodzaj – W (wodny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

Typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenozy naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EW (wodny), **podtyp** – jm (jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów)**Położenie:**

Województwo – lubuskie

Powiat – nowosolski

Gmina – Kolsko

Obr. ewidencyjny – Mesze Dz. nr: 85 – 12,72 ha, 90 – 6,45 ha, 91 – 0,71 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Sława Śląska**Powierzchnia pod ochroną:** 19,88 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Jezioro Mesze jest położone w mezoregionie Poj. Sławskiego, jest ono pochodzenia polodowcowego z okresu zlodowacenia bałtyckiego. Teren rezerwatu stanowi prawie zamknięta dolina ze spadzistymi brzegami, jeziorem i bagnami. Tereny otaczające rezerwat to gliny zwałowe dennomorenowe, na terenie tym występują również keny i płyty piasków wodno-ładowych. W lasach na tym terenie przeważają równiny. W jeziorze Mesze proces łądowania zbiornika odbywa się w skutek zarastania lustra wody, czyli tworzenie się pła. Część zach. i wsch. zbiornika to bagna – mszary położone na przedłużeniu jeziora. Zbocza doliny pokryte są zbiorowiskami leśnymi. Bagna należy zaliczyć do typu torfowisk przejściowych, jednak wykazujących cechy torfowisk niskich. Występują tu zbiorowiska darniowe złożone głównie z turzyc i dużego udziału mszaków oraz zbiorowiska turzyc kępkowych z dużym udziałem szuwarów. W prawie całym rezerwacie wyraźny wpływ na kształtowanie poszczególnych biocenozy mają czynniki antropogenne.

Cel ochrony: Zachowanie zarastającego jeziora z charakterystycznymi zespołami oraz rzadkimi gatunkami roślin wodnych i bagiennych.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 26/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 26 października 2010 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Mesze” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 103 poz. 1539 z dn. 08.11.2010 r.);

2) Zarządzenie Nr 23/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 14 czerwca 2011 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony

REJESTR REZERWATÓW PRZYRODY WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

rezerwatu przyrody „Mesze” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 70 poz. 1330 z dn. 22.06.2011 r.)
– uchylone;

3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim.
z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody
„Mesze” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dn. 22.08.2016 r., poz. 1703);

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

29.BUKI ZDROISKIE

Nr rej. woj.– 29

Data uznania za rezerwat przyrody 1982-11-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 października 1982 r. (M. P. Nr 25, poz. 234); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 40/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1572 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– gorzowski
Gmina	– Santok
Obr. ewidencyjny	– Janczewo, Gralewo
Powiat	– strzelecko–drezdenecki
Gmina	– Strzelce Krajeńskie
Obr. ewidencyjny	– Wełmin, Przyłęg
Gmina	– Zwierzyn
Obr. ewidencyjny	– Górki Noteckie

W granicach powiatu gorzowskiego o powierzchni 46,34 ha w gm. Santok, obręb ewidencyjny m. Janczewo (dz. nr 784 (cz) – 6,18 ha, dz. nr 807 (cz) – 10,90 ha/, obręb ewidencyjny m. Gralewo / dz. nr 716 (cz) – 10,59 ha, dz. nr 739 (cz) – 6,20 ha, dz. nr 757 (cz) – 5,78 ha, dz. nr 773 (cz) – 6,69 ha), w zarządzie N–ctwa Kłodawa.

W granicach administracyjnych powiatu strzelecko–drezdeneckiego o powierzchni 28,81 ha, w gm. Strzelce Krajeńskie, obręb ewidencyjny m. Wełmin / dz. nr 582 (cz) – 1,87 ha, dz. nr 583 (cz)– 7,39 ha, dz. nr 584/1 (cz) – 5,67 ha/, obręb ewidencyjny m. Przyłęg / dz. nr 637 (cz) – 0,30 ha, dz. nr 638 (cz) – 6,65 ha, dz. nr 658/2 (cz) – 1,59 ha, dz. nr 659 (cz)– 5,34 ha), w gm. Zwierzyn obręb ewidencyjny m. Górki Noteckie / dz. nr 859 (cz) – 0,42 ha/, w zarządzie N–ctwa Strzelce Krajeńskie.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Kłodawa i Nadleśnictwo Strzelce Krajeńskie.

Powierzchnia pod ochroną: 75,57 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu stanowi ciągły pas po obu stronach rzeki Santoczna o łącznej długości 5 km i szerokości 50 – 370 m w kierunku z północnego zachodu ku południowemu wschodowi, od miejscowości Zdroisk do Górek Noteckich. Położony jest w I krainie dzielnicy Wałeczko – Myśliborskiej, znajduje się w grupie lasów gleboochronnych, teren jest falisty. Typy siedliskowe lasu BMśw, LMśw, LSw, Lw. Runo tworzą szczawik zajęczy, gajowiec żółty, zawilec gajowy, sałatnik leśny, miejscowo fiołek i dąbrówka, konwalia, borówka, narecznica, orlica. Pierwotny naturalny las bukowo – sosnowy

z domieszką dęba, świerka i graba. Nalot i podrost bukowy do 30%, natomiast podszyt do 50% z przewagą buka i świerka. W niektórych oddziałach leśnych występuje sztucznie wprowadzona sosna wejmutka z domieszką sosny pospolitej.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu bukowego, porastającego malownicze zbocza wąwozu rzeki Santoczna.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 43/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” (Dz. U. Woj. Lub. z dnia 12.11.2012 r. poz. 2192) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 01.07.2016 r. poz. 1365);
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 stycznia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Buki Zdroiskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.01.2017 r. poz. 168).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

30. JANIE im. WŁODZIMIERZA KORSAKA

Nr rej. woj. – 30

Data uznania za rezerwat przyrody 1984-07-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18 maja 1984 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 15, poz. 108), Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 62 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Janie im. Włodzimierza Korsaka” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 139 z dnia 21 grudnia 2011 r., poz. 2902).

Rodzaj – W (wodny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EW (wodny), **podtyp** – jm (jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– sulęciński
Gmina	– Lubniewice
Obr. ewidencyjny	– Rogi

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Lubniewice i Marszałka Województwa Lubuskiego

Powierzchnia pod ochroną: 50,52 ha

Dz. nr, nr: 5164(cz) – 15,93 ha, 5165/1 – 12,05 ha, 5165/2(cz) – 7,38 ha w zarządzie N-ctwa, Dz. nr 41(595) – 15,16 ha w zarządzie Marszałka Województwa Lubuskiego

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat położony jest 4,5 km na pn od Lubniewic. W skład rezerwatu wchodzi 3 elementy: Jezioro Janie pochodzenia lodowcowego na sandrze, rozległe bagno (pochodzące z zarastającego mulistego jeziora Janowiec), przez które przepływa rzeka Lubniewka, pas lasu (otulina) stanowiąca najstarszą część basenu pojeziornego. Całość przypomina kształt półksiężyca. Środek jeziora pokrywają grzybienie białe, grązel żółty, osoka aloesowata. Brak wyraźnej granicy jeziora z bagnem. Na bagnie występują turzyce: bagienna i pospolita, pałka szerokolistna, śledzienica skrętolistna. Na znacznych obrzeżach zarośla sosnowe, olszowe. Zasadniczym tłem jest Bśw. Runo leśne tworzy turzyca leśna, narecznica samcza, trzcina pospolita, szczawik zajęczy, skrzyp polny, malina właściwa, trawy. Gatunek dominujący olsza czarna – 87%, sosna pospolita – 18%. Zwarcie umiarkowane. Podszyt w niewielkiej ilości z przewagą kruszyny i olszy.

Cel ochrony: Zachowanie zarastającego jeziora z charakterystyczną roślinnością wodną i bagienną, będącego ostoją licznych gatunków ptaków wodnych.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 7 Wojewody Lubuskiego z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Janie im. Włodzimierza Korczaka” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 23 z 17.04.2003 r., poz. 451)

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

31.DĘBOWIEC

Nr rej. woj. – 31

Data uznania za rezerwat przyrody 1984-08-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 lipca 1984 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 17, poz. 125); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 9/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Dębowiec” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 715)

Rodzaj – Fn (faunistyczny)

ze względu na dominujących przedmiot ochrony:

typ – PFn (faunistyczny), **podtyp** – bk (bezkręgowców),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ –EL (leśny i borowy), **podtyp** – lmn (lasów mieszanych nizinnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– krośnieński
Gmina	– Gubin
Obr. ewidencyjny	– Wałowice

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Gubin

Powierzchnia pod ochroną: 9,39 ha, dz. nr 117/2(cz) – 1,64 ha, dz. nr 146/1(cz) – 7,75 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Drzewostan na terenie rezerwatu składa się głównie z dębu bezszypułkowego i szypułkowego z nieznaczną domieszką sosny. Pod okapem licznie występuje samosiew sosny w wieku 25 – 45 lat. Warstwa zielna dobrze rozwinięta, występuje obficie trzcinnik, śmiałek pogięty, sporadycznie jastrzębiec. Licznie występuje też czernica, rokit, orlica, kostrzewa leśna, a z mchów żurawiec falisty. Na terenie rezerwatu występują stanowiska jelonka rogacza i kozioroga dębosza.

Cel ochrony: Zachowanie starodrzewu dębowego oraz stanowisk chronionych owadów: jelonka rogacza i kozioroga dębosza.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 9 Wojewody Lubuskiego z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Dębowiec” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 23 z 17.04.2003 r., poz. 453)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

32.KRĘCKI ŁĘG

Nr rej. woj.– 32

Data uznania za rezerwat przyrody 1987-03-10, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 18 lutego 1987 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 7, poz. 54); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 18/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 lipca 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Kręcki Łęg" (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 84, z dnia 24 sierpnia 2010., poz. 1136); Zarządzenie Nr 15/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Kręcki Łęg” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013., poz. 1530).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– zielonogórski
Gmina	– Zbąszynek
Obr. ewidencyjny	– Kosieczyn – 15,97 ha (dz. nr 151/1–8,72 ha, nr 154/1–7,25 ha)
Obręb ewidencyjny	– Kręccko – 49,60 ha (dz. nr 152–31,34 ha, nr 155 –18,26 ha).

Powierzchnia pod ochroną: 65,57 ha**Właściciel, zarządzający:** Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Babimost

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Teren rezerwatu leży w szerokim i płaskim obniżeniu będącym dnem doliny Leniwej Obry. Rezerwat położony jest na terenie środkowej, zbudowanej z piasków rzecznych dawnych tarasów akumulacyjnych, które są skałą macierzystą dla gleb rezerwatu. W rezerwacie występuje 21 gatunków drzew. Spośród nich 4 występują jako panujące. Są to: olsza czarna, jesion wyniosły, dąb szypułkowy, świerk pospolity, lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, grab zwyczajny. Pozostałe gatunki występują pojedynczo lub sporadycznie. Na terenie rezerwatu wyróżniono 3 typy siedliskowe lasu: Lw, Ol, OIj. Jest bardzo bogata awifauna, gniazduje tu 45 gat. ptaków. Są to min.: zięba, szpak, pierwiosnek, sikora bogatka, rudzik, kos.

Cel ochrony: Zachowanie naturalnych zespołów łągu olszowo–jesionowego i olsu porzeczkowego z drzewami pomnikowymi, stanowisk chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz bogatej awifauny.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 66/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kręcki Łęg” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.01.2012 r., poz. 141);

REJESTR REZERWATÓW PRZYRODY WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kręcki Łęg” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 03.03.2014r., poz. 578) – uchylone;
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 sierpnia 2014 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Kręcki Łęg" (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 3 marca 2014 r. poz. 578), (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 7 sierpnia 2014 r. poz. 1514);
- 4) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Kręcki Łęg” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.08.2016 r., poz. 1704).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 9/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody „Kręcki Łęg”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

33. UROCZYSKO WĘGLIŃSKIE**Nr rej. woj.– 33**

Data uznania za rezerwat przyrody 1987-03-10, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 19 lutego 1987 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 7, poz. 55); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 12/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Uroczysko Węglińskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 718)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), podtyp – z1 (zbiorowisk leśnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), podtyp – lmn (lasów mieszanych nizinnych)**Położenie:**

Województwo	– lubuskie
Powiat	– krośnieński
Gmina	– Gubin
Obr. ewidencyjny	– Mielno,
Powiat	– żarski
Gmina	– Brody
Obr. ewidencyjny	– Suchodół

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Gubin**Powierzchnia pod ochroną:** 6,82 ha

Dz. nr , nr: 237/1(cz) – 1,82 ha, 238/4(cz) – 4,12 ha, 238/3(cz) – 0,40 ha gm. Gubin

Dz. nr 203(cz) – 0,48 ha gm. Brody

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Na geomorfologię rejonu rezerwatu podstawowy wpływ miało zlodowacenia bałtyckie. Teren rezerwatu znajduje się na pagórkach czołowomorenowych. Przeważają gleby brunatne wyługowane i gleby brunatne wyługowane oglejone. W rezerwacie wyróżnia się dwa zespoły roślinne *Potentillo albae–Quercetum* (światlista dąbrowa), *Calamagrosti–Quercetumpetraeae scam* (acidofilna dąbrowa). W rezerwacie występuje 10 gat. drzew. Spośród nich 2 występują jako panujące, jest to dąb szypułkowy i świerk pospolity, 5 gat. wchodzi w skład drzewostanów jako gat. współpanujące lub domieszkowe. Są to: buk zwyczajny, sosna pospolita, , olsza czarna, brzoza brodawkowata, modrzew europejski. 3 gat. występują w drzewostanach pojedynczo lub sporadycznie, są to klon zwyczajny i jawor oraz kruszyna pospolita.

Cel ochrony: Zachowanie naturalnego, wielogatunkowego starodrzewu.**Posiada plan ochrony: TAK**

Rozporządzenie Nr 8 Wojewody Lubuskiego z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Uroczysko Węglińskie” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 23 z 17.04.2003 r., poz. 452)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

34.MŁODNO

Nr rej. woj.– 34

Data uznania za rezerwat przyrody 1988-02-15, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 18 stycznia 1988 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 5, poz. 48); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 14/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Młodno” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 720)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenozy naturalnych i półnaturalnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – lt (lasów i torfowisk)

Położenie:

Województwa– lubuskie

Powiat– słubicki

Gmina– Cybinka

Obr. ewidencyjny– Rapice działki nr 2654– 50,91 ha, nr 2655 – 42,00 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Cybinka

Powierzchnia pod ochroną: 92,91 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu zajmuje ponad 3/4 powierzchni płytkiej niecki pojeziornej, otoczonej rozległym kompleksem lasów sosnowych. Centralna podtopiona część niecki stanowi pozostałość zbiornika wodnego. Zachowały się jeszcze zbiorowiska oczeretowe tworzone głównie przez trzcinę i pałkę szerokolistną, jednak dominują zbiorowiska szuwarowe. Około 1/4 rezerwatu zajmują zarośla wierzbowe, miejscami z udziałem brzozy oraz zadrzewienia olszowe w wieku 20 – 30 lat. Cała niecka wypełniona jest osadami organicznymi, których miąższość przekracza 8 m. Lista stwierdzonych gatunków flory obejmuje 203 taksony, flora mszaków obejmuje 25 gat., w tym 2 gat. reliktowe. Wyróżniono 46 gat. ptaków gniazdujących na terenie rezerwatu, np.: potrzos, zięba, świerszczak, kszczyk, pierwiosnek, piecuszek, pokląskwa, kapturka, żuraw.

Cel ochrony: Zachowanie torfowiska niskiego i fragmentu łąk z charakterystycznymi zespołami roślinnymi oraz stanowisk chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Posiada plan ochrony: TAK

Zarządzenie Nr 33/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu „Młodno” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dnia 31 sierpnia 2012 r. poz. 1610).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

35.DĄBROWA BRZEŹNICKA im. Bolesława Grochowskiego

Nr rej. woj.– 35

Data uznania za rezerwat przyrody 1989-04-15, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 3 marca 1989 w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 9, poz. 77); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 38/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 roku w sprawie rezerwatu przyrody „Dąbrowa Brzeźnicka” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1570 z dn. 26.07.2011 r.), Zarządzenie Nr 20/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie zmiany nazwy rezerwatu przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 29.03.2012 r. poz. 755)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zI (zbiorowisk leśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwa– lubuskie

Powiat– żagański,

Gmina– Brzeźnica,

Obr. ewidencyjny – Stanów 0,44 ha / dz. nr 313 (cz) – 0,44 ha/,

Obr. ewidencyjny– Brzeźnica 5,44 ha /dz. nr 840 (cz)–2,98 ha, nr 839 (cz)–2,46 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Krzystkowie

Powierzchnia pod ochroną: 5,88 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat leży w dorzeczu Odry i jej lewego dopływu – Bobru, w bezpośrednim sąsiedztwie rzeczki Brzeźniczanki. Na terenie rezerwatu wytworzyły się gleby zaliczane do klasy brunatnoziemnych, typu brunatnych. W rezerwacie zachowały się drzewostany o charakterze naturalnym lub znacznie zbliżonym do naturalnego. W piętrze panującym drzewostanu występuje dąb, a w drugim piętrze grab. W składzie tych drzewostanów lub w domieszce występują ponadto: lipa, świerk, sosna, olsza, brzoza, buk, wiąz, w szerokich przedziałach wiekowych. Na przeważającej części powierzchni leśnej występuje siedlisko lasu świeżego – Lśw, niewielką część zajmuje las mieszany świeży – LMśw.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu grądu i świetlistej dąbrowy.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 68/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dąbrowa Brzeźnicka” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13 stycznia 2012 roku poz. 143) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody

„Dąbrowa Brzeźnicka im. Bolesława Grochowskiego” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 2 sierpnia 2016 roku poz. 1656).

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

36.PNIEWSKI ŁUG

Nr rej. woj.– 36

Data uznania za rezerwat przyrody 1990-01-05, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 48, poz. 366); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 13/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Pniewski Ług” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26 marca 2012 r. poz. 719).

Rodzaj –T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFI (florystyczny), **podtyp** – rz (roślin zarodnikowych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET (torfowiskowy), **podtyp** – tw (torfowisk wysokich)

Położenie:

Województwa– lubuskie

Powiat– świebodziński

Gmina– Lubrza

Obr. ewidencyjny – Nowa Wioska (dz. nr 186/1 – 6,84 ha),

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Świebodzin

Powierzchnia pod ochroną: 6,84 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Teren rezerwatu to typowe torfowisko wysokie. Maksymalna miąższość torfu wynosi 7,0m. Złoże wypłyca się wyraźnie w kierunku zachodnim (do 1,4m). Centrum torfowiska zajmuje mszar wysokotorfowiskowy, licznie występują: wełnianka pochwowata, żurawina, modrzewnica. Struktura torfowiska jest kępkowo –dolinkowa. Drzewa sosna pospolita i brzoza brodawkowata występują nielicznie. Z gatunków faunistycznych występujących na terenie rezerwatu należy wymienić: płazy min. żaba trawna, ropucha zwyczajna i zielona; ptaki: zięba, żuraw, kos, piegża, piecuszek, gil, kania czarna.

Cel ochrony: Zachowanie torfowiska przejściowego z charakterystyczną florą i fauną.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 17/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Pniewski Ług”. Zadania ustanowione na 5 lat.

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

37. MOKRADŁA SUŁOWSKIE

Nr rej. woj.– 37

Data uznania za rezerwat przyrody 1991-01-05, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 48, poz. 366); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 59 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Mokradła Sułowskie" Dz. Urz. Woj. Lub. (Dz. Urz. z 2011 r. Nr 139, poz. 2899); Zarządzenie Nr 18/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Mokradła Sułowskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013r., poz. 1533); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 września 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Mokradła Sułowskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.09.2018 r., poz. 2137

Rodzaj – Wodny (W),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ - Biocenotyczny i fitocenotyczny – (PBf), **podtyp** – biocenozy naturalnych i półnaturalnych (bp);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – Wodny (EW), **podtyp** – jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów (jm)

Położenie:

Województwa – lubuskie

Powiat – ślubicki

Gmina – Rzepin,

Obr. ewidencyjny – Sułów dz. nr 97(cz) – 10,40 ha, nr 110/1 (cz) – 11,58 ha, nr 126/1 (cz) – 4,17 ha, nr 141/1 (cz) – 19,12 ha

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Rzepin

Powierzchnia pod ochroną: 45,11 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Część północna obejmuje silnie zeutrofizowane zarastające jezioro. Ponad 1/3 lustra wody porośnięta jest roślinnością wynurzoną o sumarycznej powierzchni 18,92 ha. Część południowa stanowi kompleks silnie podtopionych torfowisk, porośniętych wysoką roślinnością oczeretową. W centralnej części kompleksu znajduje się niewielki zbiornik wodny, całkowicie porośnięty roślinnością szuwarową. Powierzchnia tej części 14,81 ha. W operatach leśnych obie powierzchnie figurują jako nieużytki. Roślinność jest dość znacznie zróżnicowana. Stwierdzono występowanie 43 gat. ptaków.

Cel ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względu na szczególne wartości przyrodnicze i naukowe siedlisk rzadkich gatunków roślin i zwierząt charakterystycznych dla ekosystemów zbiorników wodnych, torfowisk oraz zbiorowisk lasów łęgowych, a także utrzymanie spontanicznie zachodzących naturalnych procesów przyrodniczych w obszarze.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 46/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Mokradła Sułowskie” (Dz. U. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2248) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Mokradła Sułowskie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 04.07.2016 r. poz. 1415).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

38. JEZIORO ŁUBÓWKO

Nr rej. woj. – 38

Data uznania za rezerwat przyrody: 1991-08-21, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 lipca 1991 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 25, poz. 172); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– strzelecko–drezdenecki

Gmina– Drezdenko

Obr. ewidencyjny– Zagórze Lubiewskie

(dz. nr – 318/1 – 18,14 ha, dz. nr 319 – 15,35 ha, dz. nr 320 – 28,63 ha) w zarządzie N–ctwa Smolarz, (dz. nr 63 – 15,38 ha) w zarządzie PZW – ZO w Gorzowie Wlkp.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Smolarz i PZW – ZO w Gorzowie Wlkp.

Powierzchnia pod ochroną: 77,50 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Głównym tłem siedlisk występujących w rezerwacie jest las mieszany świeży. Przeważają drzewostany bukowo–sosnowe, w mniejszym stopniu bukowe, bukowo–grabowe, świerkowo–brzozowo–sosnowe, bukowo–dębowo–sosnowe, sosnowe, grabowo–bukowo–dębowe i olszowe. Przeciętny wiek drzewostanów wynosi 82 lata, przeciętna zasobność 36 m³. Znaczną powierzchnię zajmują gospodarcze drzewostany nasienne. Centralną część rezerwatu zajmuje jezioro Łubówko. Jest to malowniczy akwen, położony w głębokiej kotlinie o turkusowo–zielonej barwie wody. Jest zbiornikiem mezotroficznym wykazującym cechy oligotrofii wapiennej. Jest to zbiornik głęboki o stromych spadkach dna przy brzegach. Głębokość 18 m znajduje się w pd–wsch. części jeziora, średnia głębokość przekracza 10 m.

Cel ochrony: Zachowanie unikalnego, urozmaiconego krajobrazu morenowego oraz buczyny pomorskiej o naturalnym charakterze.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 11 Wojewody Lubuskiego z dnia 15 marca 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Jezioro Łubówko” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 17 z 17.03.2004 r., poz. 306)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

39. JEZIORO WIELKIE

Nr rej. woj.– 39

Data uznania za rezerwat przyrody 1991-12-06, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 9 października 1991 roku w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 38, poz. 273); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie nr 41/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Wielkie” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 81 poz. 1573 z dn. 26.07.2011 r.)

Rodzaj – Fn (faunistyczny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFn (faunistyczny), **podtyp** – pt (ptaków),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EW (wodny), **podtyp** – jm (jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów).

Położenie:

Województwa– lubuskie, obszar położony w granicach administracyjnych

Powiat– międzyrzecki,

Gmina– Trzciel,

Obr. ewidencyjny– Świdwowiec

dz. nr 2026/1 – 2,34 ha, dz. nr 2029/2 (cz) – 3,18 ha, dz. nr 2038/1 – 1,44 ha, dz. nr 2038/2 (cz) – 6,60 ha w zarządzie N–ctwa Trzciel; dz. nr 214/4 (cz) – 3,13 ha Klub Przyrodników w Świebodzinie; dz. nr 214/2(cz) – 2,10 ha w zarządzie Agencji Nieruchomości Rolnych Oddz. Terenowego w Gorzowie Wlkp.; dz. nr 216 (cz) – 217,51 ha w zarządzie Marszałka Województwa Lubuskiego.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Trzciel, Klubu Przyrodników w Świebodzinie, Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w Gorzowie Wlkp., Marszałka Województwa Lubuskiego.

Powierzchnia pod ochroną: 236,30 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Jezioro Wielkie jest zbiornikiem stosunkowo płytkim, średnia głębokość wynosi około 2,1 m. Wody jeziora silnie zeutrofizowane. W okresie wegetacji woda traci przejrzystość przybierając zielone zabarwienie. Na jeziorze znajdują się trzy wyspy o powierzchni 2,34 ha. Jedna porośnięta jest starym, ponad 200–letnim mieszanym drzewostanem z przewagą dębu o charakterze naturalnym. Pozostałe dwie wyspy pokryte są młodszym drzewostanem z przewagą świerka i olszy. Brzegi Jeziora Wielkiego prawie w całości otoczone są lasami, tylko przy ujściu rzeki Obry poprzez szeroki pas trzcin, jezioro graniczy z nieużytkowanymi łąkami i pastwiskami porośniętymi zwartym turzycowiskiem. Teren wokół jeziora jest silnie wyniesiony i pagórkowaty. Na omawianym obszarze występuje około 140 gat. ptaków. Z tej liczby 32 gat. to taksony w skali kraju zagrożone. Znaczna część gatunków na omawianym terenie występuje licznie tworząc jedne z liczniejszych populacji na Ziemi Lubuskiej, a nawet w zachodniej Polsce. W szczycie przelotów liczebność ptaków wodnych dochodzi do 6 tys. osobników. Inne argumenty przemawiające za atrakcyjnością tego miejsca to fakt, iż jego brzegi nie są zagospodarowane turystycznie.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych biotopów lęgowych oraz miejsc żerowania i odpoczynku ptaków wodnych.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 36/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Wielkie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 17 września 2012 roku poz. 1672) - uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Wielkie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 01.07.2016 r. poz. 1366).
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 stycznia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Wielkie” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.01.2017 r. poz. 167).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

40.DĘBINA

Nr rej. woj.– 40

Data uznania za rezerwat przyrody 1996-01-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1995 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 2, poz. 26); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – gorzowski

Gmina – Kłodawa

Obr. ewidencyjny – Kłodawa (dz. nr 86/6 – 1,96 ha, dz. nr 86/8 – 2,74 ha, dz. nr 87/4 – 1,69 ha, dz. nr 87/9 – 5,79 ha).

Właściciel, zarządzający: Skarb państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Kłodawa

Powierzchnia pod ochroną: 12,18 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat położony jest na terenie Równiny Gorzowskiej. Teren znajduje się na nieznacznym wyniesieniu między brzegiem łąki, a erozyjną i malowniczą doliną Kanału Kłodawskiego. Aż 97,5% powierzchni rezerwatu stanowią lasy. Gatunkami przeważającymi są: sosna zwyczajna, świerk, buk, dąb, grab, brzoza brodawkowata. Stwierdzono też pojedyncze egzemplarze klona zwyczajnego i jawora, jesionu wyniosłego. Z krzewów występują: bez czarny i trzmielina zwyczajna. Biorąc pod uwagę miąższościowy udział gat. rzeczywistych przeważa dąb – 70,7%, sosna – 15%, brzoza – 2%. Ponad 93% powierzchni leśnej zajmują drzewostany ponad 140-letnie. Na pozostałej powierzchni występują drzewostany w VI klasie wieku.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych grądu środkowoeuropejskiego.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 5/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Dębina”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie zarządzenia.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

41.DĘBOWA GÓRA poprzednia nazwa BOGDANIEC III

Nr rej. woj.– 41

Data uznania za rezerwat przyrody 1996-01-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1995 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 2, poz. 20); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 19/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27.03.2012 r. w sprawie zmiany nazwy rezerwatu przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 28.03.2012 r. poz. 746)

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– gorzowski

Gmina– Bogdaniec

Obr. ewidencyjny – Bogdaniec (dz. nr 201/2 – 1,95 ha, dz. nr 202/2 – 3,97 ha, dz. nr 230/1 – 4,18 ha, dz. nr 232/1 – 1,13 ha).

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Bogdaniec

Powierzchnia pod ochroną: 11,23 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Powierzchnia drzewostanów w rezerwacie stanowi 93,8%. Wyróżniono tutaj jedną fazę rozwojową drzewostanu dojrzewającego jednowiekowego. Dominuje dąb, sosna, buk. Występuje też lipa, świerk, grab, brzoza brodawkowata, akacja. W warstwie krzewów występuje leszczyna zwyczajna. Przeciętny wiek drzewostanu wynosi 94 lata. Dominującym gatunkiem z przedziału 91 – 100 lat (90,8%) jest dąb, a pozostałe gatunki są w wieku 81 – 90 lat.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu o charakterze łąki środkowoeuropejskiego, w stanie zbliżonym do naturalnego.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 31/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dębowa Góra” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.08.2012 r. poz. 1590) – uchylone;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dębowa Góra” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1626).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

42.DĄBROWA NA WYSPIE

Nr rej. woj.– 42

Data uznania za rezerwat 1996-01-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1995 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 2, poz. 25); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – międzyrzecki

Gmina – Przytoczna

Obr. ewidencyjny – Lubikowo (dz. nr 535/2 – 4,40 ha).

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Międzychód

Powierzchnia pod ochroną: 4,40 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Wyspa na której znajduje się rezerwat jest położona w południowo – wschodniej części Jeziora Lubikowskiego, gdzie występuje wypłylenie akwenu. Wyspa leży jakby w zatoce jeziora. Po zachodniej stronie tej zatoki uformował się półwysp niby garb wyniesiony wyraźnie ponad poziom wody, porośnięty borem sosnowym mieszanym. Po stronie wschodniej zatoki leży płaski brzeg z olszą, brzozą, wierzbami, kruszyną i in. Typ siedliskowy lasu to LMśw. Gleby są brunatne, piaski. Flora naczyniowa rezerwatu liczy 103 gatunki należące do 43 rodzin. Najliczniej reprezentowana jest rodzina traw – 14 gat. Jeden z gat. podlega całkowitej ochronie, jest to bluszcz pospolity, spotykany w formie płożącej – naziemnej. Trzy gat. należą do roślin chronionych częściowo: konwalia majowa, pierwiosnka lekarska, kalina koralowa.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych rzadko spotykanego lasu liściastego na malowniczej wyspie jeziora Lubikowskiego.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 6 Wojewody Lubuskiego z dnia 2 lutego 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Dąbrowa na wyspie” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 8 z dnia 10.02.2004 r., poz. 132)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

43.RYBOJADY

Nr rej. woj.– 43

Data uznania za rezerwat przyrody 1996-02-07, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1995 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. Nr 5, poz. 56); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 17/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Rybojady” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 723).

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET (torfowiskowy–bagienny), **podtyp** – tp (torfowisk przejściowych)

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– międzyrzecki

Gmina– Trzciel

Obr. ewidencyjny– Rybojady (dz. nr 2021/1(cz) – 5,61 ha).

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Trzciel.

Powierzchnia pod ochroną: 5,61 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Torfowisko leży w obniżeniu wytopiskowym o głębokości max 10 m, na płaszczyźnie sandrowej w odległości 2 km od rzeki Obry. Złoża ze względu na hydrologię zaliczyć można do typu torfowisk topogenicznych głębokich, zasilanych przez wody tworzące podziemny zbiornik i płaskim lustrze wody o niewielkim jej ruchu. Torfowisko jest terenem odkrytym, jedynie 10% powierzchni w południowej części stanowi zwarte zadrzewienie brzożowe. Łącznie na terenie torfowiska stwierdzono występowanie 36 gat. roślin naczyniowych, w tym 4 gat. drzew, 3 gat. krzewów i 29 gat. roślin zielnych oraz 16 gat. mszaków. Spośród roślin uznanych za zagrożone w skali kraju występuje tu: turzycza strunowa, turzycza bagienna, rosiczka okrągłolistna oraz torfowiec – *Sphagnum papillosum*. Rezerwat jest jednym z 23 torfowisk przejściowych na Pojezierzu Lubuskim, przy czym wyróżnia się zachowaną w nienaruszonym stanie roślinnością naturalną.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych torfowiska o charakterze przejściowym, wraz z występującą na nim florą i fauną.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 48/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Rybojady” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.11.2012 r. poz. 2250) – uchylone;

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Rybojady” z dnia 19 sierpnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.08.2016 r., poz. 1699).

Nie podlega ochronie prawa międzynarodowego.

44.RZĘKA PRZYŁĘŻEK

Nr rej. woj.– 44

Data uznania za rezerwat przyrody: 1996-02-07, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie MOŚZNiL z dnia 11 grudnia 1995 r. (Monitor Polski Nr 5 z 23 stycznia 1996 r., poz. 57); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 60 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Rzeka Przyłęzek” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dn. 21.12.2011 r., Nr 139 poz. 2900).

Rodzaj – Fn (faunistyczny),
ze względu na dominujący przedmiot ochrony:
typ – PFn (faunistyczny), **podtyp** – ry (ryb),
ze względu na główny typ ekosystemu:
typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – lw (lasów i wód).

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – gorzowski

Gmina – Kłodawa

Obr. ewidencyjny – Santoczno 26,05 ha (dz. nr 455 – 3,16 ha, dz. nr 458 – 6,87 ha, dz. nr 465 – 12,59 ha, dz. nr 468 – 2,24 ha, dz. nr 424 – 1,19 ha), w zarządzie N–ctwa Kłodawa;

Obr. ewidencyjny – Zdroisko 8,97 ha (dz. nr 434 – 0,67 ha, dz. nr 400 – 8,30 ha), w zarządzie N–ctwa Kłodawa oraz N–ctwa Strzelce Krajeńskie.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Kłodawa i Nadleśnictwo Strzelce Kraj.

Powierzchnia pod ochroną: 35,02 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Powierzchnia drzewostanów w rezerwacie wynosi 93,7%. Aż 59% drzewostanu jest w fazie młodocianej, a 31% w optymalnej późnej. Wynika to w znacznej mierze z ich sztucznego pochodzenia. Pod względem udziału w ogólnej miąższości drzewostanów przeważa buk (70%). Znaczny udział wykazuje również olsza czarna (24%), a następnie sosna (3,6%) i brzoza (1,2%). W warstwie krzewów oznaczono gat.: porzeczka czarna, trzmielina zwyczajna, kalina, leszczyna, wierzba. Na terenie rezerwatu stwierdzono wiele ciekawych zwierząt wodnych, a przede wszystkim pstrąg potokowy oraz głowacz białopłetwy. W pn – wsch. części oddziału 229 jest źródło wypływające z wymytej przez wodę grotty.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu rzeki Przyłęzek, nadbrzeżnych skarp i otaczających rzekę drzewostanów, tworzących układ przyrodniczy, będący siedliskiem dla występujących w rzece ryb łososiowatych.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 42/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 listopada 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Rzeka Przyłęzek” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 12.11.2012 r. poz. 2191) – uchylone;

REJESTR REZERWATÓW PRZYRODY WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Rzeka Przyłęczek” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 19.07.2016 r. poz. 1619).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

45.SANTOCKIE ZAKOLE

Nr rej. woj.– 45

Data uznania za rezerwat przyrody: 1998-12-31, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 23 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Nr 166, poz. 1232); Obwieszczenie Wojewody Lubuskiego z dnia 16 stycznia 2002 r. w sprawie ustalenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., Dziennik Urzędowy Województwa Lubuskiego Nr 12 poz. 144 z dn. 17.01.2002 r.; Zarządzenie Nr 63 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Santockie Zakole" (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 grudnia 2011 r., Nr 139 poz. 2903)

Rodzaj – Fn (faunistyczny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFn (faunistyczny), **podtyp** – pt (ptaków),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – me (mozaiki różnych ekosystemów).

Położenie:

Województwa – lubuskie

Powiat – gorzowski

Gmina – Deszczno

Obr. ewidencyjny – Borek (dz. nr 317 – 2,8131 ha, dz. nr 318 – 0,2117 ha, dz. nr 319 – 6,0562 ha, dz. nr 320 – 0,6729 ha, dz. nr 321– 0,3684 ha, dz. nr 323 – 24,7301 ha, dz. nr 322 – 1,8480 ha, dz. nr 248/9 – 303,9976 ha, dz. nr 248/10 – 115,1502 ha).

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie Agencji Nieruchomości Rolnych Oddz. Terenowego w Gorzowie Wlkp. pow. 419,1478 ha i w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Skwierzyna pow. 36,7004 ha.

Powierzchnia pod ochroną: 455,8482 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat położony jest przy ujściu Noteci do Warty, w pobliżu historycznej miejscowości Santok, gdzie Warta zakolem zmienia kierunek ku południowi. Rezerwat zajmuje lewobrzeżną część terenu o bogatym i złożonym charakterze krajobrazowo, florystyczno–ornitologicznym. Jest to teren zalewany przez wody Warty, z wieloma starorzeczami, oczkami wodnymi oraz kępami naturalnych lasów łęgowych. Największy urok sprawiają luźno rosnące dęby i inne gatunki drzew, wśród których wybrano 220 pomników przyrody. Teren jest miejscem bytowania i rozrodu dziko występujących zwierząt, szczególnie bogatej listy awifauny.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych pozostałości lasów łęgowych i innych cennych siedlisk przyrodniczych, oraz ochrona miejsc łęgowych ptaków wodno–błotnych.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim Nr 28/2012 z dnia 20 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Santockie Zakole” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 sierpnia 2012 r., poz. 1580);

- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim Nr 23/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Santockie Zakole” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 16 lipca 2013 r., poz. 1757);
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Santockie Zakole” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 8 maja 2015 r., poz. 922);
- 4) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 lutego 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Santockie Zakole (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15 lutego 2016 r., poz. 322);
- 5) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Santockie Zakole (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 3 czerwca 2016 r., poz. 1174);
- 6) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 marca 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Santockie Zakole” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 12 marca 2018 r., poz. 639).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 13/2015 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 marca 2015 r. w sprawie wyznaczenia szlaku dla ruchu pieszego i rowerowego w rezerwacie przyrody "Santockie Zakole".

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

46. BOGDANIECKIE CISY

Nr rej. woj.– 46

Data uznania za rezerwat przyrody 2000-03-30, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 4 z dnia 3 marca 2000 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bogdanieckie Cisy” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 5 z 15.03.2000 r. poz. 62); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 września 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bogdanieckie Cisy” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 28.09.2018 r., poz. 2163)

Rodzaj – Leśny (L)

ze względu na dominujący przedmiot ochrony: **typ** – Florystyczny (PFI), **podtyp** – roślin na granicy zasięgu (gz),

ze względu na główny typ ekosystemu: **typ** – Leśny i borowy (EL), **podtyp** – lasów mieszanych nizinnych (lmn).

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – gorzowski

Gmina – Bogdaniec

Obr. ewidencyjny – Raclaw dz. nr 273 (cz)– 11,05 ha, dz. nr 274 – 10,19 ha.

Otulina:

Wokół rezerwatu utworzono otuliną o powierzchni 10,51 ha, położoną na terenie Gminy Bogdaniec, w powiecie gorzowskim w województwie lubuskim.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Bogdaniec

Powierzchnia pod ochroną: 21,24 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Okolice rezerwatu leżą w części wysoczyzny dennomorenowej. Jest to obszar młodoglacjalny ukształtowany w czasie ostatniego, bałtyckiego zlodowacenia. Piaszczyste obszary sandrowe, w tym pobliska Puszcza Barlinecka porośnięte są borami sosnowymi. Natomiast utwory dennomorenowe to gleby bielcowe, porośnięte lasami i borami mieszanymi. Duże na skalę krajową skupiska cisa pospolitego powstałe w sposób naturalny, egzystuje jako dynamiczny składnik podszytu leśnego. Gatunkiem panującym i górującym w drzewostanie jest sosna zwyczajna w wieku 70 – 120 lat. Niższą warstwę drzewostanu tworzy młodszy o 20 lat buk zwyczajny. Buk panuje niepodzielnie w warstwie podrostru. W miejscach o nie tak silnym zwarciu podrostru bukowego, niezwykle bujnie rozwija się warstwa krzewów: jarząb, bez czarny, kruszyna. W przestrzeni ekologicznej bogatego zbiorowiska leśnego dużą miejscami nawet dominującą rolę w podszycie leśnym stanowi gatunek chroniony – cis pospolity.

Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względu na szczególne wartości przyrodnicze i naukowe stanowiska cisa pospolitego *Taxus baccata* na granicy wschodniego zasięgu geograficznego występowania gatunku.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 10 Wojewody Lubuskiego z dnia 23 kwietnia 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Bogdanieckie Cisy” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 25 z 30.04.2003 r., poz. 495)

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego.

47.DOLINA ILANKI

Nr rej. woj.– 47

Data uznania za rezerwat przyrody 2000-12-30, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Nr 11 Wojewody Lubuskiego z dnia 6 grudnia 2000 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 34 z dnia 15.12.2000 r. poz. 421); Zarządzenie Nr 16/2012 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26 marca 2012 r., poz. 722); Zarządzenie Nr 14/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21 czerwca 2013r., poz. 1529); Zarządzenie Nr 25/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 września 2013 r. zmieniające zarządzenie nr 14/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 27 września 2013 r., poz. 2039).

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PBi (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenoz naturalnych i półnaturalnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – lt (lasów i torfowisk)

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – sulęciński

Gmina – Torzym

Obr. ewidencyjny – Przęślice – 29,97 ha

Obr. ewidencyjny – Bobrówko – 6,01 ha,

Obr. ewidencyjny – Kownaty 68,01 ha,

Obr. ewidencyjny – Pniów 135, 24 ha.

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Torzym, Agencji Nieruchomości Rolnych Oddz. Terenowy w Gorzowie Wlkp. i Lubuskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Zielonej Górze.

Powierzchnia pod ochroną: 239,53 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Obszar rezerwatu położony jest w górnym biegu rzeki Ilanki, wyróżnia się pod względem przyrodniczym na tle otaczających obszarów sandrowych. Duża w stosunku do niewielkiego obszaru zmienność warunków hydroekologicznych ma decydujący wpływ na powstanie i obecny rozwój zróżnicowanych torfowisk i innych ekosystemów bagiennych i wodnych doliny Ilanki. Pod względem chem. wody rzeki Ilanki należą do I klasy czystości. W obrębie rezerwatu stwierdzono występowanie trzech typów torfowisk. Tworzą one kompleks przestrzenny i mogą się przekształcać jedne w drugie w wyniku sukcesji. Największy obszar zajmują torfowiska pojeziorne. Ostatnią pozostałością pierwotnego zbiornika wodnego jest jezioro Pniów. Otoczone pływającym trzęsawiskiem, nasuwającym się od brzegu, zarastającym taflę wody. W obrębie granic rezerwatu stwierdzono występowanie 370 gat. roślin; 311 to rośliny naczyniowe; mchy reprezentowane są przez 55 gat.; występowanie 9 gat. wątrobowców, 7 gat. roślin objętych jest ochroną ścisłą (storczyk

szerokolistny, storczyk krwisty, kruszczyk błotny, bluszcz pospolity, listeria jajowata, grązel żółty, grzybień biały) oraz wiele innych ochroną częściową.

Cel ochrony: zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych różnego rodzaju torfowisk, zespołów źródeł w obrębie naturalnego i półnaturalnego krajobrazu wyróżniającego się bogactwem flory, fauny i swoistych, rzadkich fitocenozy.

Posiada plan ochrony: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 7/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 lutego 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 28.02.2012 r. poz. 560) - straciło moc;
- 2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 23.04.2014 r. poz. 925) - straciło moc;
- 3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 21.12.2016 r. poz. 2728);
- 4) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 czerwca 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 29.06.2017 r. poz. 1491) - straciło moc;
- 5) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dolina Ilanki” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 12.12.2017 r. poz. 2689).

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

- 1) Zarządzenie Nr 24/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 lipca 2013 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody "Dolina Ilanki";
- 2) Zarządzenie nr 14/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody „Dolina Ilanki”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

48.RADOWICE

Nr rej. woj.– 48

Data uznania za rezerwat przyrody 2000-03-30, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z dnia 3 marca 2000 r. (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 5 z dnia 15.03.2000 r. poz. 63), Zarządzenie Nr 15/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Radowice” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.03.2012 r. poz. 721).

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – zielonogórski

Gmina – Sulechów /powierzchnia 38,40 ha/

Obr. ewidencyjny – Obłotno działki nr 132/3 – 2,16 ha, 133/3 – 2,17 ha, 143/2 – 0,14 ha, 144/4 – 11,83 ha, 145/3 – 11,87 ha, 146/2 – 3,57 ha, 155/4 – 5,12 ha, 156/1 – 1,54 ha;

Gmina – Trzebiechów /pow. 17,20 ha/;

Obr. ewidencyjny – Podlegórz, dz. nr 144/2 – 2,29 ha, nr 155/6 – 0,58 ha, nr 155/8 – 4,02 ha, nr 156/3 – 10,31 ha

Rodzaj – L (leśny),

typ i podtyp:

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – fitocenotyczny (PFi), **podtyp**: zbiorowisk leśnych (zl),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – leśny i borowy (EL), **podtyp** – lasów mieszanych nizinnych (lmn).

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Sulechów

Powierzchnia pod ochroną: 55,60 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat leży na południowym krańcu wzniesień i pagórków Pojezierza Łagowskiego. Teren opada ku Dolinie Środkowej Odry, a także na południowy wschód ku rzece Obrzycy. Dominują tu gleby brunatne, ale występują też brunatne bielcowane, a w obniżeniach przy ciekach wodnych – występują torfy niskie. Jest tu duże zróżnicowanie siedlisk i drzewostanów. Cały teren porastają zbiorowiska leśne z wyjątkiem małego stawu. W przewadze występują siedliska lasu mieszanego LM lub lasu świeżego Lśw, mniejszy udział mają olsy Ol i lasy wilgotne Lw. Większość lasów ma skład gatunkowy drzew odpowiadający siedlisku, a są to lasy jesionowo-olszowe oraz lasy dębowe z udziałem buka i graba, określane jako grądy, jak również partie z przewagą buka – 60% powierzchni.

Cel ochrony: zachowanie, ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych zbiorowisk łągu jesionowo-olszowego i lasu dębowo-grabowego na silnie urzeźbionej krawędzi wysoczyzny polodowcowej.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim Nr 13/2011 z dnia 7 kwietnia 2011r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Radowice” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 48, z dn. 21.04.2011 r. poz. 906) – uchylone;

2) Zarządzenie Nr 3/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Radowice” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dn. 22.02.2013 r. poz. 565) – uchylone;

3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody „Radowice” z dnia 19 sierpnia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dn. 22.08.2016 r., poz. 1702)

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego

49.LUBIATOWSKIE UROCZYSKA

Nr rej. woj.– 49

Data uznania za rezerwat przyrody 2000-03-30, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 6 z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 5 z dnia 15.03.2000 r. poz. 64).

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– strzelecko–drezdenecki

Gmina– Drezdenko

Obr. ewidencyjny– Gościm

działki nr cz. 165 – 22,98 ha, 166/1 – 2,26 ha, 192 – 16,40 ha, 193 – 65,99 ha, 194 – 19,23 ha, 222 – 19,27 ha, 223 – 16,35 ha, 224 – 25,94 ha.

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Karwin

Powierzchnia pod ochroną: 188,42 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Teren rezerwatu to wschodnia część mezoregionu Kotliny Gorzowskiej. Są to rozległe porośnięte lasami pola sandrowe z jeziorem Lubiatówko. Konfiguracja terenu jest bardzo urozmaicona – różnica wysokości względnej wynosi 22 m. Lista florystyczna jest bardzo bogata i obejmuje 238 gat., w tym 32 gat. porostów, 16 gat. mszaków i 182 gat. organowców należących do 55 rodzin. Zbiorowiska roślinne tworzą 16 zespołów, w tym bardzo dobrze rozwinięty zespół łągów przystrumykowych. Występują naturalne źródła i wywierzyska. Wśród roślin chronionych znaleźć można grążela żółtego, a także paprotkę zwyczajną, kruszynę pospolitą, marzanekę wonną, konwalię majową, kalinę koralową. 6 gatunków porostów występujących w rezerwacie jest ujęte na "Czerwonej liście porostów zagrożonych w Polsce"

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych walorów przyrodniczych i krajobrazowych jeziora, ochrona biotopu ptaków wodno-błotnych i drapieżnych, skarp jeziora oraz źródeł z rzadką roślinnością.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 13 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 marca 2004 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody o nazwie „Lubiatowskie Uroczyska” – (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 19 z 29.03.2004 r., poz. 333).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

50.ŁĘGI KOŁO SŁUBIC**Nr rej. Woj. – 50**

Data uznania za rezerwat przyrody 2003-05-15, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 11 z dnia 23 kwietnia 2003 roku w sprawie uznania za Rezerwat Przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 25 z dnia 30 kwietnia 2003 roku, poz. 496); Zarządzenie Nr 61 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Łęgi koło Słubic” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 139, poz. 2901); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 października 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Łęgi koło Słubic” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 26.10.2018 r., poz. 2466)

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PBF (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp – bp** (biocenoz naturalnych i półnaturalnych),

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EL (leśny i borowy), **podtyp – lni** (lasów nizinnych).**Położenie:**

Województwo – lubuskie

Powiat – słubicki

Gmina – Słubice

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Rzepin**Powierzchnia pod ochroną:** 376,19 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: W skład rezerwatu „Łęgi koło Słubic” wchodzi dwa kompleksy lasów łęgowych – południowy i północny. Kompleks południowy stanowi zwarty obszar lasów leżący ok. 1 km od Słubic i zajmuje całą szerokość doliny o powierzchni 120 ha. Kompleks północny ma charakter bardziej wydłużony, rozciąga się między Słubicami a Nowym Lubuszem. Obszary te stanowią mozaikę lasów łęgowych dominacja dębu szypułkowego, śródleśnych łąk i polan, oraz niewielkich starorzeczy. Stanowi jeden z większych kompleksów ekosystemów chronionych w Zachodniej Polsce. Szata roślinna obiektu jest typowa dla dużej doliny rzecznej. W części południowej jest to fitokompleks lasów i zarośli łęgowych, w części północnej – kompleks lasów łęgowych, mallowisk, mozgowisk, płatów wiklin nadrzecznych, łągu wierzbowego i fragmentu łągu jesionowego. Na terenie rezerwatu zanotowano występowanie 110 gatunków roślin naczyniowych z 21 zbiorowisk roślinnych w tym gatunki objęte ochroną prawną. Stwierdzono występowanie 48 gatunków ptaków z najliczniejszą populacją dzięcioła średniego.

Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względu na szczególne wartości przyrodnicze lasów łęgowych o cechach naturalnych wraz z charakterystycznymi gatunkami roślin i zwierząt, a także utrzymanie ciągłości spontanicznie zachodzących naturalnych procesów przyrodniczych w obszarze.

Posiada plan ochrony: TAK

1) Zarządzenie Nr 37/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 października 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla

REJESTR REZERWATÓW PRZYRODY WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

rezerwatu przyrody "Łęgi koło Słubic"(Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22 października 2012 r., poz. 1864);

2) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Łęgi koło Słubic" (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 5 maja 2015 r., poz. 886);

3) Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 3 lutego 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Łęgi koło Słubic (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 4 lutego 2016 r., poz. 253).

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

51.TORFOWISKO OSOWIEC

Nr rej. woj.– 51

Data uznania za rezerwat przyrody 2003-11-15, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 16 z dnia 22 października 2003 r. w sprawie uznania za Rezerwat Przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 85 z dnia 31.10.2003 r. poz. 1235)

Rodzaj – nie określono w akcie prawnym

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– strzelecko – drezdenecki
Gmina	– Dobięgniew
Obr. ewidencyjny	– Stare Osieczno

Właściciel zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Głusko

Powierzchnia pod ochroną: 18,24 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: „Torfowisko Osowiec” położone jest w polodowcowej rynnie jeziorowej, równoległej do doliny Mierzęckiej Strugi. Torfowisko powstało w wyniku zarastania płytkiego zbiornika wodnego. Otoczone jest zwartym pasem roślinności składającym się z zarośli wierzbowych i olsowych. Charakteryzuje się zróżnicowanym – strefowym i mozaikowym układem roślinności. Najbardziej zróżnicowana i bogata pod względem florystycznym jest część centralna, dominuje tu mozaikowy układ roślinności charakterystyczny dla torfowisk bogatych w węglan wapnia, rozwinął się tu dobrze mszar kłociowy oraz mszar przygielkowy z szuwarami turzycowymi. W południowej części torfowiska znajduje się niewielki fragment otwartego lustra wody, pozostałości dawnego jeziora, porośnięty przez płyty rdestnicy pływającej, rdestu ziemnowodnego, jeżogłówkę najmniejszą, i niewielkie płyty grążela żółtego.

Flora roślin naczyniowych liczy 267 gatunków reprezentujących 66 rodzin. Na terenie tym występuje 24 gatunków mchów. Najliczniej reprezentowaną grupę stanowią torfowce. Stwierdzono występowanie 3 gatunków roślin objętych ścisłą ochroną oraz 6 gatunków roślin objętych ochroną częściową. Wyróżniono 28 zbiorowisk roślinnych.

Cel ochrony: Zachowanie pojeziernego torfowiska węglanowego z roślinnością mechowiskową oraz z szuwarem kłoci wiechowatej wraz z charakterystycznymi rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin naczyniowych i mszaków.

Posiada plan ochrony: TAK

Rozporządzenie Nr 4/08 Wojewody Lubuskiego z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Torfowisko Osowiec” (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 19 poz. 449)

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

52.DOLINA POSTOMII

Nr rej. woj.– 52

Data uznania za rezerwat przyrody 2005-02-01, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Nr 1 Wojewody Lubuskiego z dnia 6 stycznia 2005 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 2 z dnia 17 stycznia 2005 r., poz. 25)

Rodzaj – L (leśny), **typ** – SL (leśny i borowy), **podtyp** – lni (lasów nizinnych)

Położenie:

Województwo – lubuskie
Powiat – sulęciński
Gmina – Słońsk
Obr. ewidencyjny – Lemierzyce dz. nr 3/15 – 3,3239 ha, 3/18 – 3,8157 ha, 838 – 7,2390 ha, 840 – 2,3307 ha, 842 – 5,5619 ha, 844 – 7,0979 ha, 846 – 10,6921 ha, 848 – 12,8455 ha, 850 – 4,4307 ha, 852 – 1,3477 ha, 854 – 2,3916 ha, 856 – 7,5807 ha

Właściciel zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Ośno Lubuskie

Powierzchnia pod ochroną: 68,6574 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: „Dolina Postomii” obejmuje południową krawędź i dno doliny Postomin, stanowiącej jednocześnie krawędź szerokiej pradoliny Warty. Dno doliny zajmują zbiorowiska szuwarowe i łąkowe. Graniczą one przestrzenią z wąskim pasem łągów olszowo – jesionowych. Na wyższych terasach i stromych krawędziach doliny zachowały się bardzo dobrze wykształcone fragmenty lasów grądowych i dąbrów acydofilnych. Rezerwat jest ostoją szeregu ginących i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, przede wszystkim ptaków i owadów. Występuje tu m.in.: bluszcz pospolity, cis pospolity, czerniec Gronkowy, dzwonek brzoskwiniolistny, kokorycz wątła, konwalia majowa, paprotka zwyczajna, przyłaszczka pospolita, śnieżyczka przebiśnieg, żankiel zwyczajny. Zlokalizowano tutaj około 80 drzew o wymiarach pomnikowych. W grupie chrząszczy kózkowatych stwierdzono 32 gatunki, w tym rzadkie i ginące. Awifauna łągowa rezerwatu liczy 50 gatunków ptaków.

Cel ochrony: Zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych i nieleśnych.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie nr 6/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Dolina Postomii”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie nr 1 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie wyznaczenia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody „Dolina Postomii”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

53. ŻURAWNO

Nr rej. woj.– 53

Data uznania za rezerwat przyrody 2006-05-12, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Nr 19 Wojewody Lubuskiego z dnia 20 kwietnia 2006 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 28 poz. 586 z dn. 27.04.2006 r.)

Rodzaj – L (leśny), **typ** – PBf (biocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenozy naturalnych i półnaturalnych)

Położenie:

Województwo – lubuskie
 Powiat – żarski
 Gmina – Lubsko, Tuplice, Brody
 Obr. ewidencyjny – Dłużek w gminie Lubsko dz. nr 563 – 16,89 ha, dz. nr 585 – 1,50 ha;
 Obr. ewidencyjny – Nowa Rola w gminie Tuplice dz. nr 371 – 1,69 ha, dz. nr 372 – 1,79 ha, dz. nr 394 – 0,54 ha;
 Obr. ewidencyjny – Jezioro Wysokie w gminie Brody dz. nr 989 – 0,47 ha.

Właściciel zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Lubsko

Powierzchnia pod ochroną: 22,88 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: rezerwat przyrody „Żurawno” leży w dolinie niewielkiej rzeki Rzeczyca, stanowiąc mozaikę różnych środowisk –wodnych, bagiennych i leśnych. Wśród zajmujących ponad 2/3 rezerwatu fitocenozy leśnych dominują lasy łąkowe i łąkowe. Jezioro Żurawno zasilane jest przez dopływający od wschodu niewielki ciek. Na terenie rezerwatu oznaczono 120 gatunki roślin naczyniowych należących do 51 rodzin. Wśród stwierdzonych gatunków roślin na uwagę zasługuje przede wszystkim pióropusznik strusi *Matteuccia struthiopteris* występujący tu licznie w ilości ok. 800 – 1200 egzemplarzy w pięciu większych i kilku mniejszych skupieniach. W obrębie jeziora dominują różne fitocenozy szuwaru trzcinowego, od najuboższych, budowanych wyłącznie przez trzcinę, po bardziej zróżnicowane, z udziałem pałki, turzyc i roślin dwuliściennych. Na terenie rezerwatu występuje bardzo bogata fauna reprezentowana przez wiele cennych grup bezkręgowców, ryb, ssaków, płazów oraz gadów.

Cel ochrony: Zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu leśnego ekosystemu nizinnego ze stanowiskami rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie nr 20/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 października 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Żurawno”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

54.MIERKOWSKIE SUCHE BORY

Nr rej. woj.– 54

Data uznania za rezerwat przyrody 2006-05-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Nr 20 Wojewody Lubuskiego z dnia 20 kwietnia 2006 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 31 poz. 649 z dn. 10.05.2006 r.); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 listopada 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Mierkowskie Suche Bory” (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 22.11.2018., poz. 2700).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony: **typ** – Fitocenotyczny (PFI), **podtyp** – zbiorowisk leśnych (zl),

ze względu na główny typ ekosystemu: Leśny i borowy (EL), borów nizinnych (bni).

Położenie:

Województwo – lubuskie,

Powiat – żarski,

Gmina – Lubsko i Brody

Właściciel zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Lubsko

Powierzchnia pod ochroną: 194,63 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: rezerwat leży w odległości około 7 km na północny zachód od Lubska. Rezerwat leży na granicy dwóch krain przyrodniczo – leśnych, Krainy III Wielkopolsko–Pomorskiej, Dzielnicy 6 Pojezierza Lubuskiego oraz Krainy V Śląskiej, Dzielnicy 1 – Równin Dolnośląskich. Obszar w całości leży w głębi dużego kompleksu leśnego będącego w zarządzie N–ctwa Lubsko. Rezerwat stanowi kompleks częściowo odsłoniętych wydm śródlądowych. Najwyższym punktem rezerwatu jest tzw. Białogóra o wysokości bezwzględnej 86 m n. p. m., będąca jednocześnie jednym z najwyższych punktów w okolicy i doskonałym punktem widokowym. Pozostałe wały wydmore biegną przeważnie na wysokościach 70 – 75 m n. p. m., dolinki schodzą do poziomu poniżej 65 m n. p. m. Na terenie rezerwatu stwierdzono występowanie zaledwie 26 gatunków roślin naczyniowych należących do 16 rodzin. Najliczniej reprezentowane rodziny to trawy i złożone, oraz wrzosowate. Jeden stwierdzony na terenie rezerwatu gatunek aster ożota – *Aster linosyris* należy do zagrożonych i ginących w Wielkopolsce i na Pomorzu. Stwierdzono występowanie 7 gatunków mchów charakterystycznych dla środowisk borowych i suchych. Lista stwierdzonych gatunków porostów liczy 12 taksonów. Zróżnicowanie zbiorowisk roślinnych projektowanego rezerwatu jest niewielkie. Szczyty wydm zajmują skrajnie ubogie murawy szczotlichowe, z jedynym gatunkiem rośliny naczyniowej – szczotlichą siwą oraz obfitym występowaniem mchów i porostów. Największą powierzchnię zajmują suche bory w typie borów chrobotkowych, również z bardzo skąpym runem. Na omawianym terenie stwierdzono występowanie wiele gatunków rzadkich i ginących owadów, szczególnie w grupie chrząszczy kózkowatych.

Cel ochrony: Zachowanie ze względu na szczególne wartości przyrodnicze i naukowe kompleksu ekosystemów borów iglastych, zbiorowisk roślinnych wykształcających się na piaskach wydm śródlądowych oraz siedlisk typowych dla obniżen natorfowych wraz z charakterystycznymi dla tych ekosystemów gatunkami roślin i zwierząt.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie nr 16/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Mierkowskie Suche Bory”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

55.GORZOWSKIE MURAWY

Nr rej. woj.– 55

Data uznania za rezerwat przyrody 2006-05-25, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Rozporządzenie Nr 21 Wojewody Lubuskiego z dnia 20 kwietnia 2006 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 31 poz. 650 z dn.10.05.2006 r.), Zarządzenie Nr 24/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 czerwca 2011 r. o zmianie Rozporządzenia Nr 21 Wojewody Lubuskiego z dnia 20 kwietnia 2006 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 70 poz. 1331 z dn. 22.06.2011 r.)

Rodzaj – St (stepowy), **typ** – EŁ (murawowy), **podtyp** – mk (muraw kserotermicznych)

Położenie:

Województwo – lubuskie
 Powiat – gorzowski
 Gmina – Gorzów Wlkp.
 Obr. ewidencyjny – miasto Gorzów Wlkp.
 dz. nr 187/58 – 18,6638 ha, nr 187/61 – 0,4682 ha, nr 189/2 – 1,7321 ha, nr 360/14 – 29,1659 ha, nr 360/85 – 8,1230 ha, nr 360/88 – 18,6296 ha, nr 582/12 – 0,1171 ha, nr 582/14 – 1,4109 ha.

Właściciel, zarządzający: grunty stanowią mienie komunalne miasta Gorzowa Wlkp.

Powierzchnia pod ochroną: 78,3106 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: rezerwat leży w zachodniej części miasta Gorzowa, w dzielnicy Wieprzyce. Kompleks muraw w rezerwacie należy do najcenniejszych tego typu obiektów w Polsce Zachodniej. Bogactwo gatunków roślin oraz stan zachowania zbiorowisk roślinnych sprawiają, że obszar ten jest pod względem przyrodniczym niezwykle atrakcyjny. Murawa ostnicowa *Potentillo – Stipetum capillatae* należy do najcenniejszych zbiorowisk roślinnych na terenie rezerwatu. Występuje na stromych stokach o ekspozycji południowej, południowo–zachodniej, południowo–wschodniej, na glebach o odczynie zasadowym. Dominują tu trawy kępowe takie jak ostnica włosowata, kostrzewa szczeciniasta, tymotka Boehmera. Licznie występują tu także dwuliścienne gatunki ciepłolubne takie jak: szałwia łąkowa, pięciornik piaskowy czy krwawnik panoński. Najciekawsze fragment tych muraw znajduje się w części południowo–zachodniej rezerwatu. Oprócz muraw ostnicowych na terenie rezerwatu występują jeszcze murawy: kłosownicowa oraz szczytlichowa. Za gatunki specjalnej troski na obszarze rezerwatu uznać należy rzadkie i zagrożone gatunki kserotermicznych roślin – między innymi pajęcznicę liliowatą, ostnicę włosowatą, ostrołódkę kosmatą, dzwonka syberyjskiego, kruszczyka szerokolistnego, goździka piaskowego, paprotkę zwyczajną, pierwiosnkę lekarską, kocanki piaskowe, kruszynę pospolitą, bluszczu pospolitego, są to rośliny objęte ochroną gatunkowa ścisłą i częściąową.

Cel ochrony: Zachowanie zbiorowisk roślinności kserotermicznej, szczególnie muraw ostnicowych, kłosownicowych i szczytlichowych oraz stanowisk gatunków roślin i zwierząt, między innymi ostnicy włosowatej, pajęcznicy liliowatej, dzwonka syberyjskiego, ostrołódki kosmatej, świergotka polnego i ślimaka żeberkowego.

Ustanowione zadania ochronne: NIE

Zarządzenie nr 22/2015 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 września 2015 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla

rezerwatu przyrody „Gorzowskie Murawy”. Zadania ustanowione na okres 3 lat od momentu wejścia w życie.

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 13/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 czerwca 2018 r. w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych dla ruchu pieszego i rowerowego w rezerwacie przyrody „Gorzowskie Murawy”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

56.GOSZCZANOWSKIE ŹRÓDLISKA

Nr rej. – 56

Data uznania za rezerwat przyrody 2009-09-24, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Nr 17/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 99 poz. 1325 z dnia 09.09.2009 r.)

Rodzaj – L (leśny) **typ** – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – z1 (zbiorowisk leśnych)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– strzelecko–drezdenecki
Gmina	– Drezdenko
Obr. ewidencyjny	– (30) Goszczanowo

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Karwin

Powierzchnia poddana ochronie: 22,61 ha

działki nr 179/2 część – 2,20ha nr 180/2 część – 1,70 ha, nr 305 część – 3,61 ha, nr 307część –6,21 ha, nr 210 część – 2,51 ha, nr 211 część – 2,49ha, nr 306 część – 2,06 ha, nr 213 część – 1,83 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Teren objęty ochroną to zbocza w postaci stromej skarpy opadające w ku taflę jeziora zwanego Stawem Goszczanowskim, wraz z brzegiem jeziora. W dolnej części w pobliżu brzegu wykształcony jest łąg źródliskowy *Circaeo – Alnetum cardaminetosum amarae* w bogatej gatunkowo o fizjonomicznie klasycznej postaci. Wyższe partie zbocza porasta las klonowo–lipowy *Aceri–Tilietum*. Brzegi Stawu Goszczanowskiego są jednym z nielicznych miejsc gdzie zespół *Circaeo–Alnetum cardaminetosum amarae* zachował najbardziej puszczański charakter, pełen pierwotnego uroku. Łęgi te spełniają bardzo ważną rolę biocenotyczną w krajobrazie obszarów dolinnych. Porastając miejsca źródlisk zapewniają czystość wód zasilających cieki wodne i jeziora. Spełniają rolę lasów wodochronnych.

Cel ochrony: zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych – łągu źródliskowego wyróżniającego się szczególnym bogactwem flory skupiającej rzadkie, hydrofilne gatunki roślin kwiatowych oraz mszaków jak również lasu klonowo–lipowego stanowiącego zboczowy las wielogatunkowy i wielowarstwowy.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie nr 8/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Goszczanowskie Źródlika”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

57.BAGNO LESZCZYNY

Nr rej. – 57

Data uznania za rezerwat przyrody 2009-09-24, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Nr 18/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 99 poz. 1326 z dnia 09.09.2009 r.)

Rodzaj – T (torfowiskowy), **typ** – ET (torfowiskowy bagienny), **podtyp** – tw (torfowisk wysokich)

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– międzyrzecki
Gmina	– Skwierzyna
Obr. ewidencyjny	– Wiejce

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Międzychód

Powierzchnia pod ochroną: 4,04 ha
dz. nr 2182/2 – 4,04 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Na znacznym obszarze wykształcony jest zespół torfowiska wysokiego (mszar wysokotorfowiskowy) *Sphagnetum magellanici* w dwóch podzespołach. Tego typu zbiorowisko posiada umiejętność gromadzenia i przechowywania wody opadowej, co wynika z masowej obecności mchów torfowców *Sphagnum*. Jest to zespół o stosunkowo niewielkiej liczbie stanowisk i podlega ochronie z listy Natura 2000. W obniżeniach w obrębie *Sphagnetum magellanici* wykształcają się fragmenty torfowiska przejściowego.

Cel ochrony: zachowanie zbiorowisk roślinności torfowiskowej – zespołu torfowiska wysokiego z charakterystyczną fizjonomią i budową kępkowo-dolinkową wraz z całym zróżnicowanym bogactwem roślinności runa.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 23/2015 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie w sprawie zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody Bagno Leszczyzny. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

58.MSZAR ROSICZKOWY koło ROKITNA

Nr rej. – 58

Data uznania za rezerwat przyrody 2009-09-24, akt prawny obejmujący rezerwat ochroną: Zarządzenie Nr 19/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 99 poz. 1327 z dnia 09.09.2009 r.)

Rodzaj – T (torfowiskowy), **typ** – ET (torfowiskowy bagienny) **podtyp** – tw, tp (torfowisk wysokich i torfowisk przejściowych)

Położenie:

Województwo – lubuskie
Powiat – strzelecko–drezdenecki
Gmina – Strzelce Kraj.
Obr. ewidencyjny – Długie

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Strzelce Kraj.

Powierzchnia pod ochroną: 3,40 ha
Działki nr 224 część – 1,84 ha, nr 257/1 część – 1,56 ha.

Opis przedmiotu poddanego ochronie: Rezerwat utworzony na powierzchni gdzie stosunkowo duże, wąskie płaty w płaskich obniżeniach torfowiska wysokiego tworzą na odsłoniętym w wyniku erozji torfie mszar przygielkowy. Występujące tu charakterystyczne gatunki zespołu to przygielka biała *Rhynchospora alba* i lokalnie przygielka brunatna *Rhynchospora Fusa* oraz rzadka występujące rośliny jak bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris*, turzyca bagienna *Carex limosa* ponadto masowo występuje tu rosiczka okrągłolistna i owalna. W mszarze torfowiskowym, który rozwinął się w zbiorniku bezodpływowym pod wylewem nieruchliwych i ubogich w sole mineralne wód opadowych, dominującym składnikiem roślinności są różne gatunki torfowców *Sphagnum*. Torfowcomi mchom towarzyszą liczne, przystosowane do tych warunków rośliny naczyniowe.

Cel ochrony:

zachowanie zbiorowisk roślinności bagiennej i torfowiskowej, szczególnie mszaru przygielkowego z charakterystycznymi gatunkami zespołu – przygielki białej i lokalnie, bardzo rzadkiej w Polsce przygielki brunatnej oraz mszaru wysokotorfowiskowego zróżnicowanego na dwa podzespoły: mszar wełniankowy z dominacją wełnianki pochwowatej oraz mszar sosnowy, na którym w luźnym zwarciu rośnie sosna zwyczajna.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

59.MSZAR PRZYGIELKOWY – DŁUGIE im. Huberta Jurczyszyna

Nr rej. – 59

Data uznania za rezerwat przyrody 2009-09-24, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 20/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 99 poz.1328 z dnia 09.09.2009 r.), Zarządzenie Nr 22/2010 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 września 2010 r. o zmianie zarządzenia nr 20/2009 z dnia 1 września 2009r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 91 poz. 1311).

Rodzaj – T (torfowiskowy),

typ – ET (torfowiskowy, bagienny), **podtyp** – tw, tp (torfowisk wysokich i torfowisk przejściowych)

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Strzelce Kraj.

Położenie:

Województwo	– lubuskie
Powiat	– strzelecko–drezdenecki
Gmina	– Strzelce Kraj.
Obr. ewidencyjny	– Długie
Dz. nr 156 (cz)–1,74 ha, nr 157 (cz) –4,48 ha, nr 192 (cz)–1,12 ha, nr 193 (cz)–0,41 ha.	

Powierzchnia pod ochroną: – 7,75 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Na odsłoniętym w wyniku erozji torfie istnieją stosunkowo duże, wąskie płyty w płaskich obniżeniach torfowiska wysokiego mszaru przygielkowego. Występujące tu charakterystyczne gatunki zespołu to przygielka biała *Rhynchospora alba* i lokalnie przygielka brunatna *Rhynchospora fusca*. Z torfowców występuje torfowiec kończysty *Sphagnetum fallax* i torfowiec czerwony *Sphagnetum rubellum*. Z innych mszaków występuje tu bagniczka pływająca *Cladopodiella fluitans*, bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris* rosiczka okrągłolistna *Dorsera rotundifolia* i sporadycznie turzyca bagienna *Carex limosa*. W mszarze torfowiskowym dominującym składnikiem są torfowiec magellański, torfowiec czerwony, torfowiec kończasty, żurawina błotna i drobnolistkowa, rosiczka okrągłolistna, modrzewnica zwyczajna, wełnianka pochwowata i bagno zwyczajne.

Cel ochrony: zachowanie zbiorowisk roślinności bagiennej i torfowiskowej, szczególnie mszaru przygielkowego z charakterystycznymi gatunkami zespołu – przygielki białej i lokalnie bardzo rzadkiej w Polsce przygielki brunatnej oraz mszaru wysokotorfowiskowego zróżnicowanego na dwa zespoły: mszar wełniankowy z dominacją wełnianki pochwowatej oraz mszar sosnowy, na którym w luźnym zwarciu rośnie sosna zwyczajna z dominującymi gatunkami torfowców.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

60.GUBIŃSKIE MOKRADŁA

Nr rej. – 60

Data uznania za rezerwat przyrody 2011-03-25, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 11/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody o nazwie „Gubińskie Mokradła” (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 30 poz. 605 z dnia 10.03.2011 r.)

Rodzaj – Fn (faunistyczny), ze względu na dominujący przedmiot ochrony:
typ PFn (faunistyczny), podtyp pt (ptaków), ze względu na główny typ ekosystemu: różnych ekosystemów (EE), podtyp rezerwatu przyrody: lądowych ekosystemów nieleśnych (ln).

Właściciel, zarządzający: właściciel nieruchomości: osoba fizyczna

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – krośnieński

Gmina – miasto Gubin

Obręb ewidencyjny – Gubin 1

działki o numerach ewidencyjnych 16 – 63,6392 ha; 19/2 – 36,1627 ha, położone w obszarze miejskim Gubin, obręb 1.

Powierzchnia objęta ochroną: 99,8019 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie: obszar należy do grupy najcenniejszych pod względem ornitologicznym terenów południowej części województwa lubuskiego i stanowi istotną regionalną ostoję ptaków, szczególnie wodnych i błotnych, zarówno w okresie lęgów, jak i podczas wędrówek. Ponad 20 z występujących gatunków to gatunki chronione w Unii Europejskiej, wymienionej w załączniku I do Dyrektywy Ptasiej UE. Są to: batalion, bąk, bielik, błotniak stawowy, bocian czarny i biały, czapla biała, derkacz, kropiatka, zielonka, dzięcioł czarny, gąsiorzek, jarzębatka, kania czarna i ruda, łabędź krzykliwy, rybitwa czarna, lerka, rożeniec, zimorodek, żuraw. Występuje również kumak nizinny oraz traszka. Szata roślinna obszaru to 182 taksony (większość w randze gatunku) roślin. Dominują gatunki związane z szuwarami i łąkami, zaroślowe i leśne, a także kserotermiczne.

Cel ochrony: zachowanie populacji ptaków wodnych i błotnych oraz najcenniejszych pod względem ornitologicznym siedlisk będących ostoją w okresie lęgów jak i podczas wędrówek.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

1) Zarządzenie Nr 24/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Gubińskie Mokradła” – straciło moc.

2) Zarządzenie Nr 9/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 maja 2018 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Gubińskie Mokradła”. Zadania ustanowione na okres 3 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie w zakresie prawa międzynarodowego

61.FLISOWE ŹRÓDLISKA

Nr rej. – 61

Data uznania za rezerwat przyrody 2011-06-16, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 17/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 61 poz. 1184 z dnia 01.06.2011 r.); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 marca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 10.03.2016 r., poz. 543).

Rodzaj – L (leśny),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – Pbf (biocenotyczny i fizjocenotyczny), **podtyp** – bp (biocenozy naturalnych i półnaturalnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – EE (różnych ekosystemów), **podtyp** – lw (lasów i wód)

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Głusko

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– strzelecko–drezdenecki

Gmina– Dobiegniew

Obręb ewidencyjny – Stare Osieczno

Dz. nr 267 (cz) –1,28 ha, nr 273 (cz)– 2,78 ha, nr 609 (cz) – 5,67 ha

Powierzchnia objęta ochroną: – 9,73 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Rezerwat obejmuje leśny kompleks źródliskowy, stanowiący unikatowy typ ekosystemów, położony w strefie krawędziowej sandru i obszaru morenowego związanego z lobem Odry, w niewielkiej niecce, przez którą przepływa potok zasilany wodami wypływającymi ze źródlisk. Siedlisko przyrodnicze stanowi rozfragmentowaną część kopuły źródliskowej oraz nisze erozyjne z roślinnością źródliskową, niżowy łąg jesionowo–olszowy jako główny kompleks leśny oraz grąd zachodnioeuropejski.

Cel ochrony: zachowanie kompleksu źródliskowego wraz z otaczającym lasem oraz charakterystycznych roślin i zwierząt.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 7/2014 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Flisowe Źródlika”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

62.ZACISZE

Nr rej. – 62

Data uznania za rezerwat przyrody 2013-01-04, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 57/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 20.12.2012 r. poz. 2826); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 października 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.10.2015 r., poz. 1752).

Rodzaj – T (torfowiskowy),

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp– zn** (zbiorowisk nieleśnych);

typ – ET Torfowiskowy (bagienny), **podtyp – tw** (torfowisk wysokich);

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Wymiarki

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– żarski

Gmina– Przewóz

Obręb ewidencyjny – Jamno, dz. nr 102

Powierzchnia objęta ochroną: – 19,81 ha

Otulina powierzchnia – **25,71 ha** obręb ewidencyjny Jamno dz. nr 103, 102, 295, 104, 101, 296.

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Rezerwat obejmuje zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, w tym siedliska rzadkich gatunków różnych roślin. Obszar charakteryzuje się występowaniem fitocenoz reprezentujących siedliska: brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Kl. *Littorelleta* – 3130, obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion* –7110. Niemalże na całej powierzchni występują rzadkie i zagrożone gatunki roślin m.in. ponikło wielołodygowe *Eleocharis multicaulis*, przygielka brunatna *Rhynchospora fusca*, wrzosiec bagienny *Erica tetralix*. Obszar jest również atrakcyjnym miejscem dla fauny preferującej siedliska wodno-błotne.

Cel ochrony: zachowanie zbiorowisk roślinności bagiennej i torfowiskowej.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 11/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 czerwca 2018 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Zacisze”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

63.WOSKOWNICA

Nr rej. – 63

Data uznania za rezerwat przyrody: 2013-01-04, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 58/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 grudnia 2012r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 20.12.2012 r. poz. 2828); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 października 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.10.2015 r., poz. 1751).

Rodzaj – T (torfowiskowy),

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych);

typ – ET Torfowiskowy (bagienny), **podtyp** – tw (torfowisk wysokich);

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Lubsko

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– żarski

Gmina– Brody

Obręb ewidencyjny – Jałowice, dz. nr 560

Powierzchnia objęta ochroną: – 9,53 ha

Otulina powierzchnia – **25,33 ha** obręb ewidencyjny Jałowice dz. nr 560.

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Rezerwat obejmuje najdalej na południe wysunięte stanowisko woskownicy europejskiej (*Myrica gale*), której zwarty zasięg w Polsce ograniczony jest jedynie do strefy przymorskiej.

Woskownica na tym obszarze tworzy własne zbiorowisko *Myricetum galis* oraz w postaci niewielkich kęp zachowała się w nasadzeniach świerkowo–sosnowych porastających tam jej pierwotne siedlisko. Zespół woskownicy europejskiej jest siedliskiem należących do typu 2190 – wilgotne zagłębienia międzywydmowe.

Cel ochrony: zachowanie stanowiska woskownicy europejskiej *Myrica gale*.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym:

64.PRZYGIEŁKOWE MOCZARY

Nr rej. – 64

Data uznania za rezerwat przyrody: 2013-01-04, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Nr 59/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 18 grudnia 2012r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 20.12.2012 r. poz. 2829); Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 października 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 15.10.2015 r., poz. 1750);

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp – zn** (zbiorowisk nieleśnych);

ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET Torfowiskowy (bagienny), **podtyp – tw** (torfowisk wysokich);

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Wymiarki

Położenie:

Województwo– lubuskie

Powiat– żarski

Gmina– Przewóz

Obręb ewidencyjny – Lipna, dz. nr 584, 575, 572, 555, 583, 576.

Powierzchnia objęta ochroną: 101,91 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Rezerwat obejmuje zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, w tym siedliska rzadkich gatunków różnych roślin. Obszar charakteryzuje się występowaniem fitocenoz reprezentujących siedliska: brzegi lub osuszane dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Kl. *Littorelleta* – 3130, obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion* –7150, torfowiska przejściowe – 7140 oraz torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą – 7110. W wodno–torfowiskowych ekosystemach występują rzadkie i zagrożone gatunki roślin: ponikło wielołądygowe *Eleocharis multicaulis*, przygielka brunatna *Rhynchospora fusca*, wrzosiec bagienny *Erica tetralix*. Obszar jest również atrakcyjnym miejscem dla fauny preferującej siedliska wodno–błotne.

Cel ochrony: zachowanie zbiorowisk roślinności bagiennej i torfowiskowej, szczególnie mszaru przygielkowego z charakterystycznymi gatunkami zespołu przygielki brunatnej oraz mszaru wysokotorfowiskowego.

Ustanowione zadania ochronne: TAK

Zarządzenie Nr 12/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Przygielkowe Moczary”. Zadania ustanowione na okres 5 lat od momentu wejścia w życie.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

65. DOLINA ILANKI II

Nr rej. – 65

Data uznania za rezerwat przyrody: 2017-02-28, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.02.2017 r., poz. 363)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych);

typ ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET Torfowiskowy, **podtyp** – tp (torfowisk przejściowych);

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa w zarządzie Agencji Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa, Oddział w Gorzowie Wlkp.

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – sulęciński

Gmina – Torzym

Obręb ewidencyjny – Bobrówko, dz. ewid. 98/2

Obręb ewidencyjny – Przęslice, dz. ewid. 148

Powierzchnia objęta ochroną: 11,32 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Obszar rezerwatu przyrody obejmuje zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, w tym również siedliska rzadkich gatunków roślin, wyróżniające się w skali kraju szczególnymi wartościami przyrodniczymi i naukowymi. Obszar ten charakteryzuje się występowaniem fitocenoz reprezentujących siedliska: priorytetowe siedlisko Natura 2000 91E0 - lasy łąkowe i nadrzeczne zarośla wierzbowe, reprezentowane przez olszynę źródliskową. Źródliskowe lasy olszowe na niżu rozwijają się najczęściej w pozycji podzboczowej, na terenach i kopułach źródliskowych. 7230 - torfowiska alkaliczne o charakterze młak turzycowych i mechowisk. Torfowiska poligeniczne, w tym mechowiskowe, są najcenniejszym pod względem biocenotycznym ekosystemem rezerwatu.

Cel ochrony: zachowanie kompleksu torfowisk niskich, w szczególności poligenicznych, źródlisk oraz leśnych i nieleśnych ekosystemów łąkowych i wodnych z charakterystycznymi dla tych ekosystemów biocenozami.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

66. JEZIORO RATNO

Nr rej. – 66

Data uznania za rezerwat przyrody: 2017-02-28, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.02.2017 r., poz. 364)

Rodzaj – W (wodny),
ze względu na dominujący przedmiot ochrony:
typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych);
typ ze względu na główny typ ekosystemu:
typ – EW Wodny, **podtyp** – jm (jezior mezotroficznych i eutroficznych oraz stawów);

Właściciel, zarządzający: Skarb Państwa. Prawa właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Lubuskiego; Skarb Państwa w zarządzie PGL LP Nadleśnictwo Krosno

Położenie:

Województwo – lubuskie
Powiat – sulęciński
Gmina – Torzym
Obręb ewidencyjny – Gądków Wielki, dz. ewid. Nr 325, 51015, 5007/1

Powierzchnia objęta ochroną: 48,72 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

Obszar rezerwatu przyrody obejmuje zachowanie kompleksu przyrodniczo - krajobrazowego lądowiejącego jeziora.

Cel ochrony: zachowanie kompleksu wodno-torfowiskowego naturalnego zbiorowiska eutroficznego oraz torfowisk niskich, w szczególności soligenicznych, źródlisk oraz leśnych i nieleśnych ekosystemów lądowych i wodnych z charakterystycznymi dla tych ekosystemów biocenozami.

Rezerwat przyrody udostępniono dla społeczeństwa: TAK

Zarządzenie Nr 20/2018 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 października 2018 r. w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego dla ruchu kajakowego w rezerwacie przyrody „Jezioro Ratno”.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

67. MECHOWISKO KOSOBUDKI

Nr rej. – 67

Data uznania za rezerwat przyrody: 2017-02-28, akt prawny obejmujący ochroną: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 13.02.2017 r., poz. 365)

Rodzaj – T (torfowiskowy),

ze względu na dominujący przedmiot ochrony:

typ – PFi (fitocenotyczny), **podtyp** – zn (zbiorowisk nieleśnych);

typ ze względu na główny typ ekosystemu:

typ – ET torfowiskowy, **podtyp** – tp (torfowisk przejściowych);

Właściciel, zarządzający: Klub Przyrodników, ul. 1 Maja 22, 66-200 Świebodzin

Położenie:

Województwo – lubuskie

Powiat – świebodziński

Gmina – Łągów

Obręb ewidencyjny – Kosobudz, dz. ewid. 117

Powierzchnia objęta ochroną: 12,47 ha

Opis przedmiotu poddanego ochronie:

W rezerwacie i jego bezpośrednim sąsiedztwie występują cztery typy ekologicznych torfowisk. Są to torfowiska fluwiogeniczne, poligeniczne, źródłiskowe i pojezierne. Obszar jest atrakcyjnym miejscem dla fauny preferującej siedliska wodno-błotne.

Cel ochrony: zachowanie kompleksu torfowisk niskich, w szczególności poligenicznych, źródlisk oraz leśnych i nieleśnych ekosystemów lądowych i wodnych z charakterystycznymi dla tych ekosystemów biocenozami.

Nie podlega ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym